

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 15.11.2011
KOM(2011) 752 endelig

2011/0367 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om almindelige bestemmelser om Asyl- og Migrationsfonden og om instrumentet for
finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt
krisestyring**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

I de senere år har politikkerne vedrørende indre anliggender fået større og større betydning. Disse politikker er centrale for det europæiske projekt, som går ud på at skabe et område uden indre grænser, som unionsborgere og tredjelandstatsborgere kan rejse ind i, færdes, bo og arbejde i, som de kan tilføre nye idéer, kapital, viden og innovation, og hvor de kan udfylde huller i de nationale arbejdsmarkeder i forvisning om, at deres rettigheder vil blive respekteret og deres sikkerhed være garanteret. Stockholmprogrammet bekræfter den stigende betydning af politikkerne vedrørende indre anliggender. Det er også et af de områder, hvor der med Lissabontraktaten er sket store ændringer.

Den 29. juni 2011 vedtog Kommissionen et forslag til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020¹: et budget for gennemførelse af Europa 2020-strategien. Med hensyn til politikkerne for indre anliggender, som omfatter sikkerhed, migration og forvaltning af de ydre grænser, foreslog Kommissionen at forenkle udgiftsinstrumenternes struktur ved at mindske antallet af programmer til en struktur med to fonde: en asyl- og migrationsfond og en fond for intern sikkerhed.

Forenkling er blevet defineret som en central målsætning i meddelelsen om gennemgang af EU-budgettet², dagsordenen om smart regulering³ og førnævnte meddelelse om den næste flerårige finansielle ramme. Erfaringerne tyder på, at mangfoldighed og fragmentering af regler for udgiftsprogrammer i den nuværende programmeringsperiode ofte opfattes som unødvendigt komplicerede og vanskelige at gennemføre og kontrollere. Det pålægger støttemodtagerne og også Kommissionen og medlemsstaterne en tung administrativ byrde, hvilket kan have den utilsigtede virkning, at færre ønsker at deltage, at fejlprocenterne øges, og at gennemførelsen forsinkes. Det betyder, at de potentielle fordele ved Unionens programmer ikke udnyttes fuldt ud.

Denne forordning indgår i en pakke bestående af fire forordninger, som tilsammen danner rammen for Unionens midler til indre anliggender fra disse to fonde. Forordningen fastlægger regler for programmering, forvaltning og kontrol, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, programafslutning, rapportering og evaluering. Den fastlægger gennemførelsesmekanismerne, mens formålet og anvendelsesområdet for de to fonde samt ressourcer og gennemførelsesmidler fastlægges i de respektive særforordninger. Dette tværgående instrument vil sikre, at der er en fælles fremgangsmåde for gennemførelsen af de to fonde og en ensartet behandling af støttemodtagere i forbindelse med al EU-støtte på området indre anliggender.

Denne overordnede struktur med fire forordninger er nødvendig i lyset af traktatforpligtelserne. På grund af forskellige afstemningsregler i Rådet, som skyldes forskellig geometri som følge af protokol 19 (om Schengenreglerne) og protokol 21 (om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed) er det ikke juridisk muligt at udarbejde ét fælles omfattende lovgivningsforslag

¹ KOM(2011) 500 endelig.

² KOM(2010) 700 endelig.

³ KOM(2010) 543 endelig.

til en fond for intern sikkerhed på trods af sammenhængen mellem de politiske målsætninger. Det blev ligeledes fundet vigtigt, at de to fonde (Fonden for Intern Sikkerhed og Asyl- og migrationsfonden) i overensstemmelse med den generelle målsætning om forenkling og integrering så vidt muligt har ens gennemførelsesmekanismer. Endelig reduceres det samlede antal bestemmelser betydeligt ved at indføre en tværgående forordning med fælles bestemmelser, da disse bestemmelser ellers skulle fremgå af hver enkelt retsakt.

Denne forordning fastlægger kun forpligtelser af finansiel og teknisk karakter og overlader fastlæggelsen af politiske målsætninger, støtteberettigede foranstaltninger, ressourcetildelingen og muligheden for intervention for hvert af de politiske områder til det respektive retsgrundlag (dvs. særforordningerne).

Dens mekanismer sigter på at dække hovedkilden til EU-finansiering på området indre anliggender. Som sådan vil den erstatte de utallige bestemmelser af mere eller mindre detaljeret og kompleks karakter, som i dag findes i retsgrundlaget for de eksisterende udgiftsinstrumenter vedrørende indre anliggender: de fire instrumenter i det generelle program "Solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme" nemlig Fonden for de Ydre Grænser, Den Europæiske Flygtningefond, Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere og Den Europæiske Tilbagesendelsesfond, og de to særprogrammer under det generelle program "Sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder", nemlig Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet og Forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme og andre sikkerhedsrelaterede risici.

2. RESULTATER AF KONSEKVENSANALYSER OG HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

Evaluering benyttes i stigende grad til at underbygge beslutningstagningen, og dette forslag bygger derfor på evalueringsresultater, høring af interesserede parter og konsekvensanalyser.

Forberedelserne af de kommende finansielle instrumenter for indre anliggender startede i 2010 og fortsatte i 2011. Som led i det forberedende arbejde blev der i december 2010 iværksat en evaluering/konsekvensanalyse med hjælp fra en ekstern tjenesteleverandør. Undersøgelsen blev afsluttet i juli 2011 og samlede evalueringsresultaterne for de eksisterende finansielle instrumenter og lå til grund for de problemer, mål og politiske løsningsmodeller, herunder deres forventede konsekvenser, der blev undersøgt i konsekvensanalysen. På grundlag af undersøgelsen udarbejdede Kommissionen en konsekvensanalyserapport, som konsekvensanalyseudvalget udtalte sig om den 9. september 2011.

Det fremgik af konsekvensanalysen, at der dels er problemer med, hvad anvendelsesområdet og prioriteterne er for de eksisterende udgiftsprogrammer vedrørende indre anliggender, dels med tildelingen af midler. I forbindelse med sidstnævnte belyste konsekvensanalysen forskellige muligheder i forbindelse med delt forvaltning, central forvaltning og hurtig indsats i krisesituationer.

- I forbindelse med delt forvaltning blev det konkluderet i konsekvensanalysen, at et flerårigt program med en forudgående politisk dialog var den foretrukne løsning. I modsætning til i dag, hvor årlige programmer kombineres med en flerårig ramme, ville denne løsning mindske de administrative byrder betydeligt. Selv om en omlægning til flerårig programmering ville give større fleksibilitet, ville det ikke

afhjælpe det konstante behov for at reagere på nye situationer i medlemsstaterne og i tredjelande, som er kendetegnende for området indre anliggender. Flerårig programmering kombineret med løbende politisk dialog ville derimod afhjælpe dette behov, og gøre det muligt at anlægge en mere resultatorienteret tilgang.

- Med hensyn til at forbedre tildelingen af midler i forbindelse med central forvaltning blev det afvist at bevare den aktuelle metode, fordi den kun giver ringe eller ingen udsigt til, at den administrative byrde forenkles eller reduceres. Omlægningen til en indkøbsstrategi alene blev også afvist, fordi det ville fjerne muligheden for at fremme politikorienterede foranstaltninger, anspore til samarbejde på tværs af grænser og støtte civilsamfundet ved hjælp af tilskud. Den foretrukne løsning er en mere målrettet, mindre ressourcekrævende og diversificeret central forvaltning, fordi den forventes at forbedre forbindelserne med centrale aktører og generelt at mindske arbejdsbyrden.
- Med hensyn til krisemekanismen blev det konkluderet i konsekvensanalysen, at den nuværende mekanisme tydeligvis ikke opfylder behovet om en hurtigere og mere effektiv indsats i tilfælde af krise på området migration og sikkerhed. Den foretrukne løsning ville være en forbedret mekanisme, som udvides til at omfatte en bredere vifte af migrations- og sikkerhedsrelaterede kriser.

I konsekvensanalysen tages højde for resultaterne af en specifik online offentligt høring om finansiering af indre anliggender i fremtiden. Høringen fandt sted fra den 5. januar til den 20. marts 2011 og var åben for alle interesserede parter. Der blev indgivet 115 besvarelser fra enkeltpersoner og organisationer, herunder otte positionspapirer. Besvarelserne fra alle medlemsstater og fra nogle tredjelande bidrog til høringen.

I april 2011 samlede konferencen "The future of EU funding for Home Affairs: A fresh look" en række nøgleinteressenter (medlemsstater, internationale organisationer, organisationer i civilsamfundet osv.) for at drøfte EU-finansiering til indre anliggender fremover. Konferencen var også en lejlighed til at se på status og den offentlige høring.

Spørgsmålet om EU-finansiering til indre anliggender i fremtiden blev rejst og drøftet med internationale interesserede parter ved en række lejligheder, bl.a. på et uformel frokostmøde i forbindelse med Rådets møde (retlige og indre anliggender) den 21. januar 2011, på et uformelt morgenmøde med de politiske koordinatore i Europa-Parlamentet den 26. januar 2011, på en høring af kommissær Cecilia Malmström inden Parlamentets SURE-udvalg den 10. marts 2011 og under en meningsudveksling mellem generaldirektøren for indre anliggender og Parlamentets LIBE-udvalg den 17. marts 2011. Der blev også indhentet specifik ekspertrådgivning under drøftelserne med medlemsstaternes eksperter i det fælles udvalg for det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme.

Disse høringer, konferencer og drøftelser blandt eksperter bekræfter, at der generelt er enighed blandt centrale interesserede parter om, at der er behov for enklere tildelingsmekanismer og større fleksibilitet, især for at kunne reagere på krisesituationer. Interesserede parter støttede idéen om at mindske antallet af finansielle instrumenter til to fonde, på betingelse af at det rent faktisk ville føre til forenklinger. De var også enige i, at der er behov for en fleksibel krisemekanisme, som gør det muligt for Unionen hurtigt og effektivt at sætte ind i tilfælde af migrations- og sikkerhedskriser. Delt forvaltning med en omlægning til flerårig programmering, hvor der fastlægges fælles konkrete mål på EU-plan, blev generelt betragtet som den mest hensigtsmæssige forvaltningsmetode for alle udgifter til indre

anliggender, selv om ngo'erne mente, at den direkte forvaltning også burde fortsætte. De interesserede parter støttede også idéen om, at agenturerne for indre anliggende skulle spille en større rolle for at fremme samarbejdet og øge synergien.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

Retten til at handle fastslås i artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, hvori det hedder, at "Unionen giver borgerne et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer, kombineret med passende foranstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl, indvandring og forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet".

Da denne forordning forfølger flere målsætninger samtidigt, som hænger uløseligt sammen, uden at den enkelte målsætning er sekundær eller indirekte i forhold til de andre, bygger den på flere materielle hjemler i afsnit V i traktaten vedrørende et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, nemlig artikel 78, stk. 2, artikel 79, stk. 2 og 4, artikel 82, stk. 1, artikel 84 og artikel 87, stk. 2. De udgør retsgrundlaget for Unionens tiltag på området asyl, indvandring, forvaltning af migrationsstrømme, retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i medlemsstaterne, bekæmpelse af ulovlig indvandring, udsendelse og repatriering af personer med ulovligt ophold, menneskehandel, retligt samarbejde i straffesager, forebyggelse af kriminalitet, bekæmpelse af kriminalitet, herunder terrorisme, korruption og organiseret kriminalitet, samt politisamarbejde.

I betragtning af Det Forenede Kongeriges, Irlands [og Danmarks] stilling udgør disse artikler forenelige retsgrundlag med hensyn til de områder, de dækker, hvilket gør det muligt at stemme om denne tekst i Rådet. Da den almindelige lovgivningsprocedure gælder for hver dem, respekterer kombinationen af de valgte retsgrundlag fuldt ud Europa-Parlamentets prærogativer.

Der gøres også opmærksom på artikel 80 i TEUF, som understreger, at visse af Unionens politikker og deres gennemførelse er underlagt princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstater, herunder for så vidt angår de finansielle aspekter.

I lyset af ovenstående beslutningsprocedure fastlægger denne forordning tværgående fælles bestemmelser om gennemførelsen af Asyl- og Migrationsfonden og en del af Fonden for Intern Sikkerhed, nemlig instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring.

Med hensyn til de politikker for indre anliggender, som er omfattet af fonden for intern sikkerhed, men hvor retsgrundlaget ikke er foreneligt med ovenstående, bør denne forordning gælde på grundlag af en særlig bestemmelse i en af særforordningerne, nemlig instrumentet for finansiel støtte til forvaltningen af ydre grænser og den fælles visumpolitik på grundlag af artikel 77, stk. 2, i TEUF, da disse politikker udgør en udvikling af Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige og Irland ikke deltager i.

Efter den fælles vedtagelse af denne forordning og særforordningerne vil bestemmelserne i denne forordning derfor finde tilsvarende anvendelse på al EU-finansiering vedrørende indre anliggender.

Generelt set er området indre anliggender et af de områder, hvor det klart giver en merværdi at anvende EU-budgettet.

Unionens indsats er berettiget på grundlag af de målsætninger, der er fastlagt i artikel 67 i TEUF, som fastsætter midler til at sikre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Gennemførelsen af finansiel bistand i partnerskab med medlemsstaterne ved hjælp af delt forvaltning er et vigtigt aspekt af EU-finansieringen af indre anliggender. Metoden med delt forvaltning menes at være hensigtsmæssig for alle politikområder under indre anliggender, og den er derfor blevet udvidet til området intern sikkerhed, hvor den ikke tidligere blev anvendt. Der vil fortsat blive anvendt central forvaltning for politisk motiverede foranstaltninger.

Ved delt forvaltning vil man ved en omlægning fra årlige programmer til flerårig programmering efter en forudgående politisk dialog inden for en strategisk ramme, som fastlægges på EU-plan, sikre, at de foranstaltninger, der finansieres over EU-budgettet, opfylder både de enkelte medlemsstaters behov og Unionens prioriteter. I dette forslag fastlægges de generelle regler om programmering, rapportering, økonomisk forvaltning, kontrol og evaluering, som er nødvendige for at sikre, at EU-finansieringen af indre anliggender sker korrekt, men som så vidt muligt overlader det til medlemsstaterne at afgøre, hvordan disse regler skal gennemføres på nationalt plan. Med undtagelse af et begrænset antal fælles, enkle principper, som er fastlagt i denne forordning, vil det f.eks. være nationale regler, der afgør, hvilke udgifter der er støtteberettigede.

Interventionerne vil således ske på rette niveau, og Unionen vil ikke spille en større rolle end nødvendigt. Det blev fremhævet i gennemgangen af budgettet, at "EU's budget bør derfor bruges til at finansiere fælles offentlige goder, som medlemsstaterne og regionerne ikke kan finansiere selv, eller som EU kan sikre bedre"⁴.

De nærmere begrundelser for EU-tiltag i forbindelse med de forskellige politikområder, som er omfattet af denne forordning, findes i begrundelsen til særforordningerne.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Kommissionen forslag til den flerårige finansielle ramme omfatter et forslag om 3 869 mio. EUR til asyl- og migrationsfonden og 4 648 mio. EUR til fonden for intern sikkerhed (løbende priser).

5. HOVEDELEMENTER

Som en ny generel ramme for gennemførelse af EU-finansiering inden for området indre anliggender fastlægger denne forordning generelle regler om finansieringen af udgifter, herunder regler om partnerskaber, programmering, rapportering, overvågning og evaluering, forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne skal indføre, samt om regnskabsafslutning:

- Reglerne om partnerskab, programmering, overvågning og evaluering er udformet på grundlag af erfaringer fra de eksisterende fire fonde i det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme
- Reglerne om forvaltnings- og kontrolsystemer, økonomisk forvaltning, regnskabsafslutning og rapportering og afslutning af programmer er inspireret af del II i

⁴ "Gennemgang af EU's budget", KOM(2010) 700 af 19.10.2010.

Kommissionens forslag til en forordning om fælles bestemmelser for fonde, der er omfattet af den fælles strategiramme ("forordningen om FSR-fonde")⁵ og Kommissionens forslag til en forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik⁶, samtidig med at det sikres, at der er kontinuitet i forhold til de regler, der gælder de nuværende fire fonde, hvor dette er hensigtsmæssigt.

Med forordningen tilstræbes det at fastlægge betingelserne for:

- (1) en mere politisk motiveret og resultatorienteret finansiering, herunder ved en mere strategisk programmering
- (2) en betydelig forenkling af leveringsmekanismerne sammenlignet med de aktuelle forhold
- (3) større fleksibilitet i den økonomiske forvaltning og i gennemførelsen i lyset af nødvendigheden af at kunne reagere på nye og uventede hændelser, som kendetegner indre anliggender
- (4) bedre overvågnings- og evalueringsregler, som sikrer ansvarlighed, gennemsigtighed og velunderbyggede overvejelser om fremtidig støtte på området indre anliggender.

5.1. En politisk motiveret og resultatorienteret dagsorden

Delt forvaltning

- I starten af den næste flerårige finansielle ramme vil der være én overordnet politisk dialog vedrørende indre anliggender med de enkelte medlemsstater om deres anvendelse af fondene, dvs. om hvordan de hver især vil bidrage til at opfylde målene inden for området frihed, sikkerhed og retfærdig ved brug af EU-budgettet. Forud for disse dialoger vil der foreligge en meddelelse fra Kommissionen om de overordnede forventninger og rammer for dialogen. Meddelelsen vil også beskrive Kommissionens hensigter med Unionens foranstaltninger og rammerne for deres gennemførelse (f.eks. de forskellige forvaltningsmetoder, der skal anvendes).
- Under hensyntagen til resultatet af den politiske dialog vil de programmer, som Kommissionen og medlemsstaterne når til enighed om, beskrive udgangssituationen, fastlægge de mål, medlemsstaterne skal opfylde på det pågældende politikområde, samt formålet med EU-finansieringen. Det nationale program vil fastlægge mål og eksempler på foranstaltninger pr. mål. Derudover vil det fremgå af en syvårs finansieringsplan, hvordan de tildelte ressourcer fordeler sig på forpligtelserne og anvendes inden for de gældende lofter. I tilfælde af foranstaltninger, som skal gennemføres i og i forbindelse med tredjelande, bør sådanne foranstaltninger ikke være direkte udviklingsorienterede, og den politiske dialog bør tilstræbe fuld sammenhæng med principperne og de generelle målsætninger i Unionens

⁵ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (KOM(2011) 615 endelig).

⁶ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik (KOM(2011) 628/3).

foranstaltninger og eksterne politik over for det pågældende land eller den pågældende region.

- Selv om der vil blive gjort alt for at sikre, at de nationale programmer vedtages i 2014, kan det ikke udelukkes, at nogle programmer først vil blive vedtaget i 2015. For at undgå at de tilhørende forpligtelsesbevillinger for 2014 går tabt, vil Kommissionen ændre sit forslag til Rådets forordning om den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 [KOM(2011) 398 af 29.6.2011], således at bestemmelserne i artikel 7 i den pågældende forordning udvides til de programmer, der gennemføres ved delt forvaltning under asyl- og migrationsfonden og fonden for intern sikkerhed.
- Medlemsstaterne skal årligt rapportere om den økonomiske forvaltning og de resultater, der opnås under programmerne.
- Der vil blive foretaget en midtvejsevaluering i 2017, hvor situationen i de enkelte medlemsstater tages op til fornyet overvejelse. Ved den lejlighed kan der tildeles nye ressourcer for perioden 2018-2020.

Direkte og indirekte forvaltning

- De mål, der skal opfyldes i medfør af de nationale programmer, vil blive suppleret med EU-foranstaltninger og en hurtig reaktionsmekanisme, som kan benyttes i krisesituationer. EU-foranstaltningerne vil støtte gennemførelsen af EU-politikker ved hjælp af tilskud og indkøb. De vil omfatte foranstaltninger i og i forbindelse med tredjelande som anført i meddelelsen om den flerårige finansielle ramme⁷. Foranstaltningerne skal ikke være direkte udviklingsorienterede og skal eventuelt supplere den finansielle bistand, der ydes gennem EU's eksterne bistandsinstrumenter, som vil forblive hovedkilden til finansiering af den hjælp, tredjelande får til at opbygge kapaciteten på relevante områder. Ved gennemførelsen af sådan støtte vil det blive tilstræbt at skabe fuld overensstemmelse med principperne og de generelle målsætninger i EU's foranstaltninger og udenrigspolitik over for det pågældende land eller den pågældende region. Komplementaritet vil blive sikret ved hjælp af øget koordinering med EU-Udenrigstjenesten og Kommissionens relevante tjenestegrene.
- EU-foranstaltninger og krisebistandsforanstaltninger kan også gennemføres af EU-agenturer på området indre anliggender (Cepol, Europol, EASO, Frontex og it-agenturet), hvis dette er i Unionens interesse, hvis der er tale om ad hoc-foranstaltninger, og hvis deres gennemførelse afhænger af det pågældende agents operationelle og tekniske ekspertise. Sådanne foranstaltninger vil blive gennemført inden for rammerne af agenturenes missioner i overensstemmelse med deres retsgrundlag som supplement til deres arbejdsprogrammer og med forbehold af den planlagte overordnede reduktion af personale.
- Der vil på Kommissionens initiativ blive anvendt teknisk bistand til at støtte medlemsstater og støttemodtagere, til at fremme gensidig læring og forbedre kommunikation (herunder eventuelt koncernkommunikation) og evaluering. Disse bevillinger vil også støtte hensigtsmæssige kontrolforanstaltninger i Unionen og i tredjelande i forbindelse med foranstaltninger, hvortil der ydes midler, og betale for

⁷ Se fodnote 1.

driften af det it-system, der anvendes til kommunikation mellem medlemsstater og Kommissionen som led i delt forvaltning.

5.2. Forenkling af tildelingsmekanismer

Delt forvaltning

- Hver medlemsstat skal udarbejde ét nationalt program pr. fond og dermed samle forskellige politikområder. Det betyder, at der fra EU-budgettet for så vidt angår asyl- og migrationsfonden ydes støtte til en integreret migrationspolitik, bl.a. integration, asyl og tilbagesendelse, og for så vidt angår fonden for intern sikkerhed ydes støtte til en omfattende strategi for intern sikkerhed, bl.a. politisamarbejde, grænsesikkerhed, bekæmpelse af alvorlig grænseoverskridende kriminalitet, dokumentfalsk osv.
- Den nye ramme er en væsentlig forenkling og reduktion af den administrative byrde i forhold til de nuværende fire fonde, som både arbejder med en flerårige strategi og årlige programmer. Det højeste antal programmer vil være 26 for asyl- og migrationsfonden (undtagen Danmark, hvis Det Forenede Kongerige og Irland skulle vælge at deltage) og 27 for fonden for intern sikkerhed (alle medlemsstater). De associerede Schengenlande vil også deltage i fonden for intern sikkerhed med hensyn til de dele, der vedrører ydre grænser og visum og politisamarbejdet.
- Der forventes et lille antal revisioner af nationale programmer: programmerne vil fokusere på målsætninger og konkrete mål og ikke på at fastlægge foranstaltningerne ned til mindste detalje. Målet er, at der så vidt muligt og med undtagelse af nye eller uforudsete omstændigheder, bør være én afgørelse pr. medlemsstat og pr. fond, om godkendelse af det flerårige program og eventuelt én afgørelse om revision af programmet i forbindelse med midtvejsevalueringen.
- Ligesom ved EF-støtterammen skal partnerskabsprincippet gennemføres ved hjælp af et overvågningsudvalg.
- Hver medlemsstat skal udarbejde ét forvaltnings- og kontrolsystem pr. fond med muligheden for at have ét system, der dækker begge fonde. For at tage hensyn til særlige nationale institutionelle forhold kan medlemsstaterne oprette myndigheder, som de ansvarlige myndigheder kan give beføjelse til at udføre særlige (programmerings- og gennemførelses-)opgaver.
- Med undtagelse af et begrænset antal fælles, enkle principper vil det være nationale regler der afgør, hvilke udgifter der er støtteberettigede. Denne fremgangsmåde burde være en væsentlig forenkling af projektstyringen for støttemodtagerne. Forenkede omkostningsmuligheder som enhedstakster og faste beløb giver medlemsstaterne mulighed for at indføre resultatorienteret forvaltning på støttemodtagerplan.

Direkte og indirekte forvaltning

- Der vil være finansiel bistand til rådighed i tilfælde af krisesituationer, som fastlagt i de relevante bestemmelser i særforordningerne. Mekanismen kan tages i brug af Kommissionen og på initiativ af medlemsstaterne, artikel 71-udvalget (COSI), som repræsenteres af EU-formandskabet, eller andre interesserede parter, såsom internationale organisationer (FN's Højkommissariat for flygtninge, International

Organisation for Migration, osv.) og EU-agenturer, der beskæftiger sig med indre anliggender.

- Der vil blive gjort alt for at undgå opsplitning ved at samle ressourcerne på et begrænset antal EU-målsætninger og trække på nøgleaktørers ekspertise, eventuelt på grundlag af partnerskabsaftaler og rammeaftaler.
- Med hensyn til den finansielle støtte til udviklingen af nye it-systemer (pakken om intelligente grænser) vil de nuværende årlige finansieringsafgørelser, som gør det muligt for Kommissionen at udvikle de centrale dele, blive erstattet af en flerårig ramme.

5.3. Flexibilitet

Delt forvaltning

- Konsekvensen af midtvejsevalueringen vil afhænge af situationen i de enkelte medlemsstater. De medlemsstater, som skønnes at være udsatte for særlige risici, eller som får ekstra midler til at gennemføre EU-specifikke prioriteter, vil blive bedt om at revidere beløbene i deres finansieringsplan og eventuelt tilføje elementer i deres program.
- Finansiell fleksibilitet er en del af den eksisterende interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og Kommissionens forslag til forordning om den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020. Dette afspejles også i forslaget til revision af den finansielle forordning og dens gennemførelsesbestemmelser. Finansiell fleksibilitet vil blive gennemført, navnlig ved hjælp af de forskellige mekanismer i disse forslag, idet det dog ikke må glemmes, at den flerårige finansielle programmering og dens årlige ajourføring, den årlige budgetallokering og den årlige budgetgennemførelse udgør centrale faser i forslagernes gennemførelse.
- Særforordningerne fastlægger de beløb, der vil blive fordelt på de nationale programmer, EU-foranstaltninger og andre foranstaltninger. I den samlede pakke for denne forordning og særforordningerne er det tanken, at Kommissionen ved delegerede retsakter kan ændre visse beløb for at sikre optimal anvendelse af EU-budgettet.

Direkte og indirekte forvaltning

- Årlige bevillinger til EU-foranstaltninger, krisebistand og inden for visse grænser teknisk bistand, som Kommissionen tager initiativ til, betragtes som en "ramme", hvilket giver størst mulig fleksibilitet til at beslutte fra et finansår til et andet, hvordan midlerne skal fordeles afhængigt af de særlige behov.
- EU-foranstaltninger defineres meget bredt for at give Kommissionen alle de nødvendige værktøjer til at løse sine lovgivningsmæssige og politikkoordinerende opgaver.
 - De fokuserer på tværnationale aspekter (samarbejde, sammenlignende analyser og netværk), som kræver en samordnet indsats på tværs af alle medlemsstater, og aktivt støtter medlemsstaters og andre aktørers kollektive og gensidigt fordelagtige foranstaltninger, som styrker EU-samarbejdet og skaber gensidig læring og innovation.

- De giver også muligheder for foranstaltninger, som ikke er tværnationale, men som er af særlig interesse for den politiske udvikling på disse områder for Unionen i det hele taget.
- De kan dække foranstaltninger i og i relation til tredjelande.
- Særforordningerne indeholder gennemførelsesbestemmelser vedrørende alle de politikker og mål, som får støtte fra fondene, og endda om finansieringen af visse aspekter af fondenes drift. Med hensyn til grænse- og visumdelen af fonden for intern sikkerhed kunne dette omfatte gennemførelsen af Schengenmekanismen for evaluering og overvågning.
- Særforordningerne indeholder ligeledes bestemmelser om støtte til udviklingen af civilsamfundsnetværk og tværnationale netværk (navnlig for asyl- og migrationsfonden) og til afprøvning og validering af forskning, f.eks. projekter for anvendt forskning, for at bygge bro over kløften mellem Horisont 2020-programmet og den operationelle anvendelse (navnlig med hensyn til fonden for intern sikkerhed).

5.4. En sammenhængende og effektiv rapporterings-, overvågnings- og evalueringsramme

Delt forvaltning

- Medlemsstater vil årligt rapportere om gennemførelsen af det flerårige program som en integrerende del af regnskabsafslutningen. De vil i 2017 blive bedt om yderligere oplysninger om de fremskridt, de har gjort for at opfylde målene, til brug for midtvejsevalueringen. Der vil blive foretaget en lignende øvelse i 2019 for eventuelt at foretage justeringer i det sidste regnskabsår (2020).
- For at fremme en evalueringsbaseret kultur på området indre anliggender vil fondene have en fælles evaluerings- og overvågningsramme med brede politikrelaterede indikatorer, der understreger den resultatorienterede tilgang til fondene og den væsentlige rolle, de kunne spille i politiksammensætningen for at nå målene om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Disse indikatorer vedrører den virkning, som fondene kunne have: udvikling af en fælles kultur for grænsesikkerhed, politisamarbejde og krisestyring; effektiv forvaltning af migrationsstrømmene til Unionen; fair og lige behandling af tredjelandsstatsborgere; solidaritet og samarbejde mellem medlemsstater, når spørgsmål om migration og intern sikkerhed skal løses, og en fælles EU-tilgang til både migration og sikkerhed over for tredjelande.
- Ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger vil Kommissionen og medlemsstaterne arbejde sammen om udvikle den fælles evaluerings- og overvågningsramme, bl.a. ved at fastlægge modeller og fælles resultatindikatorer. Det sker for at sikre, at evalueringsprincipperne anvendes korrekt, og under hensyntagen til den praktiske erfaring med evaluering i medlemsstaterne som led i den eksisterende EU-finansiering af indre anliggender.
- Alle foranstaltninger vil blive fastlagt i starten af programmeringsperioden, hvilket sætter medlemsstaterne i stand til at etablere deres rapporterings- og evalueringssystem på grundlag af de aftalte principper og krav.

- For at mindske den administrative byrde og sikre synergier mellem rapportering og evaluering vil de oplysninger, som skal bruges til evalueringsrapporterne, bygge på og supplere de oplysninger, som medlemsstaterne giver i de årlige rapporter om gennemførelse af de nationale programmer.
- Midtvejsevalueringen skal foreligge i 2018 og bør bidrage til overvejelserne om den efterfølgende programmeringsperiode.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om almindelige bestemmelser om Asyl- og Migrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, artikel 79, stk. 2 og 4, artikel 82, stk. 1, artikel 84 og artikel 87, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁸,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med EU's politik for indre anliggender er at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: et område, som folk frit kan rejse ind i, og hvor de frit kan færdes, bo og arbejde i fuld tillid til, at deres rettigheder respekteres, og hvor de kan føle sig trygge, uden at glemme de fælles udfordringer, som hører med, såsom udvikling af en omfattende EU-indvandringspolitik, som skal øge Unionens konkurrenceevne og sociale samhørighed, oprettelse af et fælles europæisk asylsystem samt forebyggelse og bekæmpelse af trusler i form af alvorlig og organiseret kriminalitet, internetkriminalitet og terrorisme.
- (2) EU-finansiering til at støtte udviklingen af dette område bør være et konkret tegn på den solidaritet og ansvarsdeling, som er absolut nødvendig for at tackle fælles problemer.
- (3) En fælles retlig ramme bør sikre den nødvendige sammenhæng, forenkling og ensartede gennemførelse af denne EU-finansiering inden for det pågældende politikområde.

⁸ EUT C af ..., s. .

⁹ EUT C af ..., s. .

- (4) En fælles ramme bør fastlægge bistandsprincipperne og medlemsstaternes og Kommissionens ansvar for at sikre, at disse principper anvendes.
- (5) EU-finansieringen ville blive mere effektiv og målrettet, hvis samfinansieringen af de støtteberettigede foranstaltninger var baseret på en strategisk flerårig programmering, som hver medlemsstat udarbejder i dialog med Kommissionen.
- (6) Foranstaltninger i og med tilknytning til tredjelande, som støttes via særforordningerne, bør gennemføres i overensstemmelse med andre foranstaltninger uden for EU, der støttes gennem EU's instrumenter for eksternt bistand, både geografisk og tematisk. Ved gennemførelsen af sådanne foranstaltninger vil det navnlig blive tilstræbt at skabe fuld overensstemmelse med principperne og de generelle målsætninger i Unionens foranstaltninger og udenrigspolitik over for det pågældende land eller den pågældende region. Hensigten med dem bør ikke være at støtte foranstaltninger, som er direkte udviklingsorienterede, og de bør om muligt supplere den finansielle bistand, der ydes gennem instrumenter for eksternt bistand. Der vil også blive sikret sammenhæng med Unionens humanitære politik, navnlig med hensyn til gennemførelsen af krisebistand.
- (7) Der bør være sammenhæng i foranstaltningerne over tredjelande, jf. artikel 18, stk. 4, i TEU.
- (8) Medlemsstaterne og Kommissionen bør føre en politisk dialog for derigennem at nå frem til en sammenhængende strategi for hver enkelt medlemsstat forud for udarbejdelse af de flerårige programmer, som skal tjene til at opfylde målsætningerne med EU-finansieringen.
- (9) Der bør foretages en midtvejsevaluering af strategien for at sikre korrekt finansiering i perioden 2018-2020.
- (10) Medlemsstaterne bør etablere et partnerskab med de relevante myndigheder og organer for at udarbejde, gennemføre og overvåge deres nationale programmer i hele den flerårige periode. Medlemsstaterne bør nedsætte overvågningsudvalg til at overvåge de nationale programmer og hjælpe dem med at revidere gennemførelsen og de fremskridt, der gøres med at opfylde målene.
- (11) Hvorvidt udgifter under de nationale programmer er støtteberettigede bør afgøres i medfør af national lovgivning, med forbehold af fælles principper. Der bør fastsættes datoer for begyndelse og udløb af de perioder, hvor udgifter er støtteberettigede, så der sikres ensartede og rimelige regler for de nationale programmer.
- (12) Teknisk bistand bør sætte medlemsstaterne i stand til at støtte gennemførelsen af deres nationale programmer og hjælpe støttemodtagerne med at opfylde deres forpligtelser og overholde EU-retten.
- (13) For at sikre en hensigtsmæssig ramme, der gør det muligt hurtigt at yde krisebistand, bør denne forordning tillade støtte til foranstaltninger, hvortil udgifterne blev afholdt, inden der blev anmodet om krisebistand, i overensstemmelse med

finansforordningen¹⁰, som tillader en sådan fleksibilitet i behørigt begrundede undtagelsestilfælde.

- (14) Den Europæiske Unions finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger i hele udgiftsforløbet, herunder forebyggelsen, afsløringen og undersøgelsen af uregelmæssigheder, inddragelsen af midler, der er gået tabt, uberettiget udbetalt eller anvendt forkert, og i givet fald sanktioner.
- (15) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt, og at kvaliteten af gennemførelsen er i orden. Det er derfor nødvendigt at fastsætte de overordnede principper og nødvendige funktioner, som systemerne bør opfylde.
- (16) Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemer samt forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af EU-retten bør fastlægges for at sikre en effektiv og korrekt gennemførelse af deres nationale programmer.
- (17) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet bør medlemsstaterne ved hjælp af deres forvaltnings- og kontrolsystemer have det primære ansvar for gennemførelsen af og kontrollen med nationale programmer.
- (18) Kun kompetente myndigheder, som medlemsstaterne har godkendt, giver tilstrækkelig forsikring om, at den fornødne kontrol er foretaget, før der ydes støtte fra EU-budgettet til støttemodtagerne. Det bør derfor udtrykkeligt fremgå, at kun udgifter, som er afholdt af godkendte kompetente myndigheder, kan godtgøres af EU-budgettet.
- (19) Det bør fastlægges, hvilke beføjelser og hvilket ansvar Kommissionen har for at kontrollere, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, og for at kræve, at medlemsstaterne griber ind.
- (20) EU-budgetforpligtelserne bør indgås årligt. For at sikre effektiv programforvaltning skal der fastlægges fælles regler for betaling af den årlige saldo og den endelige saldo.
- (21) Udbetalingen af forfinansiering ved starten af programmerne sikrer, at medlemsstaterne har midlerne til at yde støtte til støttemodtagerne i forbindelse med gennemførelsen af programmet fra programmets vedtagelse. Derfor bør der fastsættes bestemmelser om de første forfinansieringsbeløb. Den første forfinansiering bør være fuldstændig udlignet ved afslutningen af programmet.
- (22) Den revision, der foretages af finansforordningen¹¹ hvert tredje år, medfører ændringer i principperne for delt forvaltning, som der skal tages hensyn til.
- (23) For at styrke ansvarligheden for udgifter, som samfinansieres over EU-budgettet i et givent år, bør der etableres en hensigtsmæssig ramme for den årlige regnskabsafslutning. Ifølge denne retlige ramme bør den kompetente myndighed i forbindelse med et nationalt program sende Kommissionen en forvaltningserklæring

¹⁰ Treårsrevision af finansforordningen – Kommissionens forslag KOM(2010) 260.

¹¹ Treårsrevision af finansforordningen – Kommissionens forslag KOM(2010) 260.

sammen med årsregnskabet, en sammenfattende rapport, en udtalelse fra en uafhængig revisor og en uafhængig kontrolrapport.

- (24) Til støtte for den erklæring, der ligger til grund for den årlige regnskabsafslutning i Unionen, indføres fælles bestemmelser om, hvilken form for og grad af kontrol medlemsstaterne skal foretage.
- (25) Det kan blive nødvendigt for Kommissionen at foretage finansielle korrektioner for at sikre, at EU-midlerne forvaltes forsvarligt. For at sikre retssikkerhed for medlemsstaterne er det vigtigt at fastlægge, under hvilke omstændigheder overtrædelser af gældende EU-lovgivning eller national lovgivning kan føre til finansielle korrektioner fra Kommissionens side. For at sikre, at finansielle korrektioner, som Kommissionen måtte pålægge medlemsstaterne, hænger sammen med beskyttelsen af Unionens økonomiske interesser, bør de kun anvendes i tilfælde, hvor overtrædelsen af EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning direkte eller indirekte vedrører foranstaltningers og modsvarende udgifters støtteberettigelse, formelle rigtighed eller forvaltningen og kontrollen heraf. For at sikre proportionalitet er det vigtigt, at Kommissionen tager hensyn til overtrædelsens karakter og alvor, når den træffer afgørelser om størrelsen af en finansiell korrektion. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastlægge kriterierne for Kommissionens anvendelse af finansielle korrektioner og den procedure, som kan føre til en beslutning om en finansiell korrektion.
- (26) For at fastlægge det økonomiske forhold mellem de kompetente myndigheder og EU-budgettet bør Kommissionen hvert år afslutte regnskaberne for disse myndigheder. Afgørelsen om regnskabsafslutning bør omfatte fuldstændigheden, nøjagtigheden og rigtigheden af regnskabet, men ikke udgifternes overensstemmelse med EU-lovgivningen.
- (27) Kommissionen, som i medfør af artikel 17 i traktaten om Den Europæiske Union er ansvarlig for, at EU-retten anvendes korrekt, bør afgøre, om de udgifter, medlemsstaterne har afholdt, er i overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstaterne bør have ret til at begrunde deres afgørelse om at foretage udbetalinger. For at give medlemsstaternes retlig og økonomisk sikkerhed med hensyn til udgifter, der er afholdt i fortiden, bør der fastsættes en maksimal frist for Kommissionen til at afgøre, hvilke økonomiske konsekvenser en manglende overholdelse bør have.
- (28) For at tilskynde til finansiell disciplin bør der fastlægges regler for frigørelse af en given del af budgetforpligtelsen i et nationalt program, især hvis et beløb kan udelukkes fra frigørelsen, f.eks. hvis forsinkelser i gennemførelsen skyldes en retssag eller rekurs med opsættende virkning eller force majeure.
- (29) For at sikre en hensigtsmæssig anvendelse af de generelle bestemmelser om frigørelse bør reglerne præcisere, hvordan fristerne for frigørelse fastsættes, og hvordan de pågældende beløb beregnes.
- (30) Det er vigtigt at gøre den brede offentlighed opmærksom på de resultater, der opnås med EU-finansiering. Borgerne har ret til at vide, hvordan Unionens finansielle midler anvendes. Ansvar for at sikre, at offentligheden får relevante oplysninger, bør ligge hos både de kompetente myndigheder og hos støttemodtagerne. For at sikre en mere effektiv kommunikation til den brede offentlighed og større synergieffekt mellem de

kommunikationsforanstaltninger, der iværksættes på Kommissionens initiativ, skal de midler, der afsættes til kommunikationsforanstaltninger som følge af denne EU-finansiering, også bidrage til at omfatte koncernkommunikation om Den Europæiske Unions politiske prioriteringer, forudsat at de vedrører de overordnede formål med denne EU-finansiering.

- (31) Med henblik på at sikre en bred udbredelse af oplysninger om EU-finansieringen og oplyse potentielle støttemodtagere om støttemuligheder bør der fastlægges nærmere regler om oplysnings- og meddelelsesforanstaltninger samt visse tekniske karakteristika ved sådanne foranstaltninger på grundlag af denne forordning, og hver medlemsstat bør oprette en webside eller en webportal med de nødvendige oplysninger.
- (32) Evalueringen af de støttede foranstaltninger og formidlingen af resultaterne er også bestemmende for, hvor virkningsfulde foranstaltningerne er. Medlemsstaternes og Kommissionens respektive ansvar på dette område og de ordninger, der skal sikre, at evalueringen er pålidelig, og at de tilhørende oplysninger er af ordentlig kvalitet, bør formaliseres.
- (33) For at ændre de fælles principper for udgifters støtteberettigelse bør Kommissionen have beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (34) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹².
- (35) Undersøgelingsproceduren bør anvendes ved gennemførelsesretsakter, der pålægger medlemsstaterne fælles forpligtelser, navnlig om meddelelse af oplysninger til Kommissionen, mens rådgivningsproceduren bør anvendes ved vedtagelsen af gennemførelsesretsakter, som vedrører de modeller, der skal anvendes ved meddelelse af oplysninger til Kommissionen, da de er af rent teknisk art.
- (36) Da denne forordnings målsætning, nemlig at fastlægge generelle bestemmelser, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men bedre kan opfyldes på EU-plan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse af nærhedsprincippet i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for

¹² EUT L 55 af 28. 2.2011, s. 13.

og ikke finder anvendelsen i dem, medmindre andet følger af protokollens artikel 4. [ELLER] [I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]

- (37) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

Denne forordning fastlægger de almindelige regler for gennemførelsen af særforordningerne for så vidt angår:

- (a) finansiering af udgifter
- (b) partnerskab, programmering, rapportering, overvågning og evaluering
- (c) forvaltnings- og kontrolsystemer, som skal indføres af medlemsstaterne
- (d) regnskabsafslutning.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (a) "Særforordning":
 - forordning .../2012/EU. om [oprettelse af en asyl- og migrationsfond]
 - forordning .../2012/EU om [instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed] og
 - enhver anden forordning, som indeholder bestemmelser om anvendelsen af denne forordning.

- (b) "programmering": den tilrettelæggelse, beslutningstagning og finansiering, der finder sted i flere faser for over en flerårig periode at gennemføre Unionens og medlemsstaternes fælles foranstaltninger for at opfylde målsætningerne i særforordningerne
- (c) "foranstaltning": et projekt eller en gruppe projekter, der er udvalgt af myndigheden med ansvar for det pågældende nationale program, eller som er under dennes ansvar, og som bidrager til de generelle og særlige målsætninger i særforordningerne
- (d) "EU-foranstaltning": en tværnational foranstaltning eller foranstaltning af særlig interesse for Unionen som fastlagt i særforordningerne
- (e) "projekt": det specifikke, praktiske middel, som en modtager af EU-bidrag anvender til at gennemføre en hel foranstaltning eller en del af en foranstaltning
- (f) "krisebistand": et projekt eller en gruppe projekter, som vedrører en krisesituation som defineret i særforordningerne
- (g) "støttemodtager": modtageren af et EU-bidrag som led i projekt, hvad enten der er tale om et offentligt eller et privat organ, internationale organisationer eller Røde Kors (ICRC) og Det Internationale Forbund af Røde Kors- og Røde Halvmåneselskaber.

KAPITEL II

PRINCIPPER FOR STØTTE

Artikel 3

Generelle principper

1. Særforordningerne yder støtte gennem nationale programmer, EU-foranstaltninger og krisebistand, som supplerer nationale, regional og lokale tiltag, idet Den Europæiske Unions målsætninger søges opfyldt.
2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at den støtte, der ydes i medfør af særforordningerne og af medlemsstaterne, er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions aktiviteter, politikker og prioriteter og, at den supplerer Den Europæiske Unions øvrige instrumenter.
3. Den støtte, der ydes i medfør af særforordningerne, gennemføres i tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne.
4. For så vidt angår foranstaltninger i og med tilknytning til tredjelande sikrer Kommissionen og medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive ansvar sammen med EU-Udenrigstjenesten samordning mellem denne forordning, særforordningerne og Unionens øvrige politikker og instrumenter, herunder dem, der vedrører Unionens foranstaltninger udadtil.

5. Kommissionen og medlemsstaterne anvender princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning i overensstemmelse med artikel [26] i finansforordningen.
6. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at den støtte, der ydes i medfør af særforordningerne, er effektiv, navnlig gennem overvågning, rapportering og evaluering.
7. Kommissionen og medlemsstaterne udfører deres respektive opgaver i forbindelse med denne forordning og særforordningerne med henblik på at mindske den administrative byrde for støttemodtagerne.

Artikel 4

Overensstemmelse med EU-ret og national ret

Foranstaltninger, der finansieres af særforordningerne, skal være i overensstemmelse med gældende EU-ret og national lovgivning.

Artikel 5

Beskyttelse af EU's finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at EU's finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til særforordningerne; beskyttelsen skal sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved sanktioner, der skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne forebygger, afslører og korrigerer uregelmæssigheder og inddriver uretmæssigt udbetalte beløb, inkl. eventuelle morarenter. De giver Kommissionen meddelelse om sådanne uregelmæssigheder og holder den underrettet om udviklingen i sager, hvor der indledt rekurs eller retssag.
3. Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en støttemodtager, ikke kan inddrives, og dette skyldes fejl eller forsømmelse fra en medlemsstats side, er medlemsstaten ansvarlig for, at de pågældende beløb tilbagebetales til Den Europæiske Unions almindelige budget.
4. Medlemsstater yder effektiv forebyggelse af svig, navnlig med hensyn til de områder, hvor risikoen er høj, som skal have en afskrækkende virkning under hensyntagen til fordelene ved og rimeligheden af foranstaltningerne.
5. Kommissionen har beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 54 vedrørende de medlemsstatsforpligtelser, der er fastsat i stykke 4.

6. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter procedurerne i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 foretage kontrol og inspektion på stedet hos økonomiske aktører, der direkte eller indirekte er berørt af finansieringen, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt om EU-finansiering.

Samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, aftaler om tilskud, afgørelser om ydelse af tilskud og kontrakter som følge af gennemførelsen af denne forordning skal udtrykkeligt give Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og inspektion på stedet; denne bestemmelse berører ikke første og andet afsnit.

Artikel 6

Programmering

Målsætningerne i særforordningerne forfølges inden for rammerne af den flerårige programmeringsperiode fra 2014 til 2020, idet der foretages en midtvejsevaluering, jf. artikel 15.

KAPITEL III

FINANSIEL RAMME FOR EU-FORANSTALTNINGER, KRISEBISTAND OG TEKNISK BISTAND

Artikel 7

Gennemførelsesramme

1. Kommissionen fastsætter det overordnede beløb, der stilles til rådighed til EU-foranstaltninger, krisebistand og teknisk bistand på Kommissionens initiativ fra de årlige bevillinger på EU-budgettet.
2. Kommissionen vedtager ved hjælp af en gennemførelsesretsakt arbejdsprogrammet for EU-foranstaltninger og krisebistand. Denne gennemførelsesretsakt vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 3.
3. Kommissionen kan særskilt vedtage et arbejdsprogram for krisebistand for at sikre, at ressourcerne stilles til rådighed hurtigt.
4. EU-foranstaltninger, krisebistand og teknisk bistand, som Kommissionen tager initiativ til, kan gennemføres

- direkte af Kommissionen eller af forvaltningsorganer
- indirekte af andre enheder og personer end medlemsstater i overensstemmelse med artikel [57] i finansforordningen.

Artikel 8

Krisebistand

1. I en krisesituation som defineret i særforordningerne kan Kommissionen beslutte at yde krisebistand.
2. Krisebistanden kan inden for grænserne af de til rådighed værende ressourcer beløbe sig til 100 % af de støtteberettigede udgifter.
3. Den kan bestå af bistand i medlemsstater og i tredjelande i overensstemmelse med de målsætninger og foranstaltninger, der er fastlagt i særforordningerne.
4. Krisebistand kan med tilbagevirkende kraft støtte udgifter, som blev afholdt forud for indgivelsen af ansøgningen om tilskud eller hjælp, hvis dette er nødvendigt for foranstaltningens gennemførelse.

Artikel 9

EU-foranstaltninger og krisebistand i eller med tilknytning til tredjelande

1. Kommissionen kan beslutte at finansiere EU-foranstaltninger og krisebistand i eller med tilknytning til tredjelande i overensstemmelse med de målsætninger og foranstaltninger, der er fastlagt i særforordningerne.
2. Hvis sådanne foranstaltninger gennemføres direkte, har følgende enheder mulighed for at indgive ansøgninger:
 - (a) medlemsstater
 - (b) tredjelande
 - (c) fælles organer, der er oprettet af tredjelande og Den Europæiske Union eller af medlemsstaterne
 - (d) internationale organisationer, herunder regionale organisationer, FN-organer, FN-departementer og FN-missioner, internationale finansielle institutioner og udviklingsbanker og institutioner med international jurisdiktion for så vidt som de bidrager til målsætningerne i den/de relevante særforordning(er)
 - (e) Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC) og Det Internationale Forbund af Røde Kors- og Røde Halvmåne-selskaber
 - (f) Ikke-statslige organisationer, der er etableret og registreret i Unionen og i de lande, der deltager som associerede lande i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne.

Artikel 10

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. Særforordningerne kan på Kommissionens initiativ eller på dens vegne finansiere forberedende foranstaltninger, overvågningsforanstaltninger, administrativ og tekniske støtte samt evaluerings-, revisions- og kontrolforanstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning og særforordningerne.
2. Disse foranstaltninger kan bl.a. omfatte:
 - (a) bistand til projektforbereelse og -vurdering
 - (b) støtte til institutionsopbygning og udbygning af administrativ kapacitet med henblik på en effektiv forvaltning af denne forordning og særforordningerne
 - (c) foranstaltninger vedrørende analyse, forvaltning, overvågning, informationsudveksling og gennemførelse af denne forordning og af særforordningerne samt foranstaltninger vedrørende gennemførelsen af kontrolsystemer og teknisk og administrativ bistand
 - (d) evalueringer, ekspertvurderinger, statistikker og undersøgelser, herunder generelle undersøgelser af, hvordan særforordningerne fungerer
 - (e) foranstaltninger til udbredelse af oplysninger, netværksarbejde, kommunikationsaktiviteter, bevidstgørelse samt fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer, bl.a. med tredjelande. For at sikre en mere effektiv kommunikation til den brede offentlighed og bedre synergieffekt mellem de kommunikationsaktiviteter, der foregår på Kommissionens initiativ, skal de midler, der afsættes til kommunikationsforanstaltninger i medfør af denne forordning, også bidrage til at dække koncernkommunikation om Den Europæiske Unions politiske prioriteringer, forudsat at disse vedrører de overordnede målsætninger i denne forordning og særforordningerne
 - (f) oprettelse, drift og sammenkobling af elektroniske systemer til forvaltning, overvågning, revision, kontrol og evaluering
 - (g) udarbejdelse af en fælles ramme for evaluering og overvågning samt et system til fastlæggelse af indikatorer, hvor der om nødvendigt tages hensyn til nationale indikatorer
 - (h) foranstaltninger, som forbedrer evalueringsmetoder og udveksling af oplysninger om evalueringspraksis
 - (i) konferencer, seminarer, workshop og andre fælles informations- og uddannelses tiltag vedrørende gennemførelsen af denne forordning og særforordningerne for de udpegede myndigheder og støttemodtagere
 - (j) foranstaltninger vedrørende revision.
3. Foranstaltningerne kan vedrøre de forudgående og de kommende finansielle rammer.

KAPITEL IV

NATIONALE PROGRAMMER

AFSNIT 1

PROGRAMMERINGS- OG GENNEMFØRELSESGRAMME

Artikel 11

Subsidiær og proportional indsats

1. Medlemsstaterne og de organer, der er udpeget af dem til formålet ("udpegede myndigheder"), er ansvarlige for at gennemføre programmer og udføre de opgaver, de har i medfør af denne forordning og særforordningerne, på det relevante niveau i overensstemmelse med medlemsstatens institutionelle, juridiske og økonomiske ramme, og på betingelse af at denne forordning og særforordningerne overholdes.
2. Ordninger om gennemførelse og anvendelse af den støtte, der ydes i medfør af særforordningerne, navnlig de økonomiske og administrative ressourcer, som er nødvendige i forbindelse med rapportering, evaluering, forvaltning og kontrol, skal tage højde for proportionalitetsprincippet under hensyntagen til det tildelte støtteniveau.

Artikel 12

Partnerskab

1. Hver medlemsstat tilrettelægger efter gældende nationale regler og national praksis et partnerskab med de relevante myndigheder og organer for at udarbejde og gennemføre nationale programmer.

Sådanne myndigheder og organer omfatter de kompetente regionale, lokale og kommunale myndigheder og andre offentlige myndigheder, samt eventuelt internationale organisationer og organer, der repræsenterer civilsamfundet, såsom ikke-statslige organisationer eller arbejdsmarkedets parter.
2. Et partnerskab gennemføres i fuld overensstemmelse med de forskellige partnerkategoriers respektive institutionelle, juridiske og økonomiske beføjelser.
3. Partnerne deltager i udarbejdelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af de nationale programmer.
4. Hver medlemsstat nedsætter et overvågningsudvalg til støtte for gennemførelsen af de nationale programmer.
5. Kommissionen kan deltage i overvågningsudvalgets arbejde i en rådgivende funktion.

Artikel 13

Politisk dialog

1. Programmeringsperioden indledes med, at Kommissionen og de enkelte medlemsstater fører en politisk dialog om de nationale krav og det bidrag, der kan ydes fra EU-budgettet for at opfylde disse krav, idet der tages hensyn til udgangssituationen i den enkelte medlemsstat og til målsætningerne i særforordningerne. Den politiske dialog skal resultere i indgåelsen af et godkendt protokollat eller en udveksling af breve, som fastlægger den pågældende medlemsstats særlige behov og prioriteter og tjener som grundlag for udarbejdelsen af de nationale programmer.

Foranstaltninger i og med tilknytning til tredjelande må ikke være direkte udviklingsorienterede, og den politiske dialog skal tilstræbe fuld overensstemmelse med principperne og de generelle målsætninger i Unionens eksterne foranstaltninger og politik over for det pågældende land eller den pågældende region.

2. I forbindelse med behandlingen af den betalingsanmodning, som er omhandlet i artikel 39, og den gennemførelsesrapport, som er omhandlet i artikel 49, undersøger den pågældende medlemsstat og Kommissionen, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af det nationale program under hensyntagen til konklusionerne i den politiske dialog.

Artikel 14

Udarbejdelse og godkendelse af nationale programmer

1. Den enkelte medlemsstat foreslår på grundlag af konklusionerne i den politiske dialog, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, et nationalt program i overensstemmelse med særforordningerne.
2. Hvert af de foreslåede nationale programmer dækker regnskabsåret for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 og består af følgende elementer:
 - (a) en beskrivelse af udgangssituationen i medlemsstaten
 - (b) en analyse af behovene i medlemsstaten og af de nationale målsætninger, som er udarbejdet for at opfylde disse behov i den periode, som programmet omfatter
 - (c) en hensigtsmæssig strategi, som fastlægger de målsætninger, der skal realiseres med støtten fra EU-budgettet, og som indeholder konkrete mål for, hvornår de er opfyldt, en vejledende tidsplan og eksempler på foranstaltninger, som vil blive truffet for at opfylde disse målsætninger
 - (d) de mekanismer, som sikrer koordinering mellem de instrumenter, der er indført ved særforordningerne, og andre EU-instrumenter og nationale instrumenter
 - (e) oplysninger om den overvågnings- og evalueringsramme, der skal indføres, og de indikatorer, der skal anvendes til at måle fremskridt med gennemførelsen af målsætningerne under hensyntagen til medlemsstatens udgangssituation

- (f) ordninger, som sikrer en effektiv gennemførelse af støtten fra EU-budgettet, herunder den planlagte anvendelse af teknisk bistand og den valgte tilgang til gennemførelsen af partnerskabsprincippet, som er omhandlet i artikel 12
 - (g) et udkast til en finansieringsplan opdelt på de enkelte regnskabsår i perioden
 - (h) de mekanismer og metoder, som skal anvendes til at offentliggøre det nationale program
 - (i) gennemførelsesbestemmelser for det nationale program med fastlæggelse af de udpegede myndigheder.
3. Medlemsstaterne indgiver de foreslåede nationale programmer til Kommissionen senest tre måneder efter, at den politiske dialog, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, er afsluttet.
4. De nationale programmer udarbejdes efter den model, Kommissionen har vedtaget. Gennemførelsesretsakten vedtages i overensstemmelse med den rådgivningsprocedure, der henvises til i artikel 55, stk. 2.
5. Før Kommissionen godkender et forslag til et nationalt program, undersøger den:
- (a) om det stemmer overens med målsætningerne i særforordningerne og med konklusionen på den politiske dialog, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1
 - (b) om målsætningerne, de konkrete mål, indikatorerne, tidsplanen og eksemplerne på de påtænkte foranstaltninger i de foreslåede nationale programmer er relevante i lyset af den foreslåede strategi
 - (c) om de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i stk. 2, litra i), er relevante i lyset af de påtænkte foranstaltninger
 - (d) om det foreslåede program er i overensstemmelse med EU-retten
 - (e) om der er komplementaritet med den støtte, der ydes fra andre EU-fonde, herunder fra Den Europæiske Socialfond
 - (f) hvor dette er relevant i medfør af en særforordning, om der for så vidt angår målsætninger og eksempler på foranstaltninger i eller med tilknytning til tredjelande er sammenhæng med principperne og målsætningerne i Unionens eksterne foranstaltninger og politik over for det pågældende land eller den pågældende region.
6. Kommissionen fremsætter bemærkninger inden for tre måneder regnet fra datoen for indgivelsen af det foreslåede nationale program. Hvis Kommissionen finder, at et foreslået nationalt program ikke stemmer overens med målsætningerne i særforordningerne, at det er utilstrækkeligt i lyset af strategien, eller at det ikke overholder EU-retten, opfordrer den den pågældende medlemsstat til at give alle nødvendige yderligere oplysninger og eventuelt at revidere det foreslåede program. Medlemsstaten giver Kommissionen alle nødvendige yderligere oplysninger og reviderer om nødvendigt det foreslåede nationale program.

7. Kommissionen godkender ved en gennemførelsesretsakt, hvert enkelt nationale program senest seks måneder efter, at medlemsstaten formelt har forelagt det, forudsat at eventuelle bemærkninger fra Kommissionen er blevet taget i betragtning på tilfredsstillende vis.
8. Et godkendt nationalt program kan på Kommissionens eller den pågældende medlemsstats initiativ tages op til fornyet overvejelse og kan om nødvendigt revideres for resten af programmeringsperioden, såfremt der opstår nye eller uforudsete omstændigheder.

Artikel 15

Midtvejsevaluering

1. I 2017 foretager Kommissionen og de enkelte medlemsstater en evaluering af situationen i lyset af udviklingen i Unionens politikker og i den pågældende medlemsstat.
2. Efter evalueringen kan medlemsstaterne ændre deres nationale programmer. De nationale programmer skal revideres i de medlemsstater, som modtager ekstra bevillinger i medfør af særforordningerne.
3. Reglerne i artikel 14 om udarbejdelse og godkendelse af nationale programmer finder tilsvarende anvendelse på udarbejdelsen og godkendelsen af disse reviderede nationale programmer.
4. Kommissionen bevilger ved gennemførelsesretsakter medlemsstaterne midler til nationale programmer, som er til rådighed i forbindelse med midtvejsevalueringen i medfør af særforordningerne. Når midtvejsevalueringen er afsluttet, forelægger Kommissionen en rapport om den midtvejsevaluering, der er foretaget i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og særforordningerne, for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Artikel 16

Finansieringsstruktur

1. Finansielle bidrag fra de nationale programmer har form af tilskud.
2. Foranstaltninger, der støttes af de nationale programmer, skal samfinansieres af offentlige eller private kilder, være af almennyttig karakter og må ikke modtage støtte fra andre kilder, som er omfattet af Den Europæiske Unions almindelige budget.
3. Bidraget fra EU-budgettet må ikke overstige 75 % af projektets samlede støtteberettigede udgifter.
4. Bidraget fra EU-budgettet kan øges til 90 % til særlige foranstaltninger eller strategiske prioriteter, som fastlagt i særforordningerne.

5. Bidraget fra EU-budgettet kan også øges til 90 % i behørigt begrundede tilfælde, navnlig hvis projekterne ellers ikke ville kunne gennemføres, og målsætningerne i det nationale program ellers ikke ville kunne opfyldes.

Artikel 17

Generelle principper for støtteberettigelse

1. Det er nationale regler, der afgøre om udgifter er støtteberettigede, medmindre der er fastsat særlige regler i denne forordning eller særforordningerne.
2. For at være støtteberettigede skal udgifterne i henhold til særforordningerne:
 - (a) være inden for anvendelsesområdet for særforordningerne og deres målsætninger
 - (b) være nødvendige for at gennemføre de aktiviteter, der er omfattet af det pågældende projekt
 - (c) være rimelige og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, navnlig nytteværdi og omkostningseffektivitet.
3. Udgifter er støtteberettigede i medfør af særforordningerne, hvis
 - de er påløbet og betalt af en støttemodtager mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2022 og
 - hvis de faktisk er blevet betalt af den godkendte kompetente myndighed mellem den 1. januar 2014 og den 30. juni 2023.
4. De udgifter, der medtages i betalingsanmodninger fra støttemodtageren til den ansvarlige myndighed, skal underbygges af fakturaer eller bilag med tilsvarende bevisværdi, undtagen støtteformer, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra b), c) og d). Ved disse støtteformer skal de beløb, der er omfattet af betalingsanmodningen uanset stk. 3 være de omkostninger, som støttemodtageren har fået godtgjort af den ansvarlige myndighed.
5. Nettoindtægter, der genereres direkte ved gennemførelsen af et projekt, og som der ikke er taget hensyn til i forbindelse med projektets godkendelse, fratrækkes projektets støtteberettigede udgifter i den endelige betalingsanmodning, som støttemodtageren indgiver.

Artikel 18

Støtteberettigede udgifter

1. Støtteberettigede udgifter kan godtgøres ved:
 - (a) refusion af faktisk påløbne og betalte støtteberettigede udgifter samt eventuel afskrivning

- (b) standardsatser for enhedsomkostninger
 - (c) faste beløb
 - (d) finansiering efter en fast takst, som fastsættes ved anvendelse af en procentsats på en eller flere nærmere afgrænsede udgiftskategorier.
2. De muligheder, der er omhandlet i stk. 1, kan kombineres, hvis de hver især dækker en forskellig udgiftskategori, eller hvis de anvendes til forskellige projekter, der udgør en del af en foranstaltning, eller til flere på hinanden følgende faser af en foranstaltning.
3. Hvis et projekt gennemføres udelukkende gennem indkøb af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, finder kun stk. 1, litra a), anvendelse.
4. De beløb, der er omhandlet i stk. 1, litra b), c) og d), fastlægges på forhånd på en af følgende måder ved hjælp af:
- (a) en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode baseret på:
 - i) statistiske data eller andre objektive oplysninger eller
 - ii) verificerede historiske data for individuelle støttemodtagere eller anvendelse af deres sædvanlige praksis for omkostningsberegning
 - (b) metoder og tilsvarende standardsatser for enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder i EU-politikker for lignende typer foranstaltninger/projekter og støttemodtagere
 - (c) metoder og tilsvarende standardsatser for enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for lignende typer foranstaltninger/projekter og støttemodtagere.
5. Det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for hver foranstaltning/hvert projekt, skal foreskrive, hvilken metode der skal anvendes til at fastlægge foranstaltningens omkostninger og betingelserne for udbetaling af tilskuddet.
6. Hvis gennemførelsen af et projekt giver anledning til indirekte omkostninger, kan de beregnes som en fast takst på en af følgende måder:
- (a) en fast takst på op til 20 % af de støtteberettigede direkte omkostninger, hvis taksten beregnes på grundlag af en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode eller en metode, der anvendes ved ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for lignende typer foranstaltninger/projekter eller støttemodtagere
 - (b) en fast takst på op til 15 % af de støtteberettigede direkte personaleudgifter eller

- (c) en fast takst for de støtteberettigede direkte udgifter baseret på eksisterende metoder og tilsvarende takster, der gælder i EU-politikker for lignende typer foranstaltninger/projekter og støttemodtagere.
7. Tilskud, hvortil støtten fra EU-budgettet ikke overstiger 50 000 EUR, har form af faste beløb eller standardsatser for enhedsomkostninger.
 8. Ved tilskud, hvortil bidraget fra EU-budgettet ikke overstiger 100 000 EUR, kan finansiering efter fast takst, standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb, jf. stk. 4, beregnes for det enkelte projekt med henvisning til et budgetudkast, som den kompetente myndighed forudgående har godkendt.
 9. Afskrivningsomkostninger kan betragtes som støtteberettigede, når følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) udgifterne er støtteberettigede i overensstemmelse med det nationale programs regler for støtteberettigelse
 - (b) udgifterne er behørigt dokumenteret ved hjælp af bilag med bevisværdi svarende til fakturaer, når de refunderes i den form, der er omhandlet i stk. 1, litra a).
 - (c) omkostningerne udelukkende vedrører projektets støtteperiode
 - (d) støtte fra EU-budgettet ikke har bidraget til erhvervelsen af de afskrevne aktiver.

Artikel 19

Udgifter, der ikke er støtteberettigede

Følgende udgifter er ikke berettigede til bidrag fra EU-budgettet i medfør af særforordningerne:

- (a) renter af gæld
- (b) køb af ubebygget jord
- (c) køb af bebygget jord, hvis jorden er nødvendig for gennemførelsen af projektet, af det beløb, der overstiger 10 % af projektets samlede støtteberettigede omkostninger
- (d) moms. Momsbeløb er dog støtteberettigede, når de ikke kan blive tilbagebetalt i henhold til national momslovgivning og betales af en anden støttemodtager end den ikke-afgiftspligtige person, som defineret i artikel 13, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2006/112/EF, forudsat at de pågældende momsbeløb ikke er afholdt i forbindelse med levering af infrastruktur.

Artikel 20

Teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ

1. På en medlemsstats initiativ kan særforordningerne for hvert nationalt program finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende forvaltning, overvågning, evaluering, information, kontrol og revision, og foranstaltninger, der skal styrke den administrative kapacitet med henblik på gennemførelsen af denne forordning og særforordningerne.
2. Sådanne foranstaltninger kan omfatte:
 - (a) udgifter til forberedelse, udvælgelse, bedømmelse, forvaltning og overvågning af foranstaltninger eller projekter
 - (b) udgifter i forbindelse med revision og kontrol på stedet af foranstaltninger eller projekter
 - (c) udgifter til evaluering af foranstaltninger eller projekter
 - (d) udgifter til oplysning, videreformidling og åbenhed i forbindelse med foranstaltninger eller projekter
 - (e) udgifter til erhvervelse, installering og vedligeholdelse af computersystemer til styring, overvågning og evaluering af denne forordning og særforordningerne
 - (f) udgifter til overvågningsudvalgenes og underudvalgenes møder vedrørende foranstaltningernes gennemførelse; disse udgifter kan også omfatte omkostninger vedrørende eksperter og andre deltagere i disse udvalg, herunder deltagere fra tredjelande, hvis disse personers tilstedeværelse er nødvendig for at sikre en effektiv gennemførelse af foranstaltningerne eller projekterne
 - (g) udgifter til at styrke den administrative kapacitet til gennemførelse af denne forordning og særforordningerne.
3. Medlemsstaterne kan anvende bevillingerne til at støtte foranstaltninger til at mindske administrative byrder for støttemodtagerne, herunder elektroniske dataudvekslingssystemer, og foranstaltninger til at styrke kapaciteten hos medlemsstaternes myndigheder og støttemodtagerne til at forvalte og anvende den støtte, der ydes i medfør særforordningerne.
4. Foranstaltningerne kan vedrøre de forudgående og de kommende finansielle rammer.

AFSNIT 2 FORVALTNING OG KONTROL

Artikel 21

Generelle principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

Forvaltnings- og kontrolsystemer skal omfatte:

- (a) en beskrivelse af hvilke funktioner der udføres af de enkelte forvaltnings- og kontrolorganer, og hvordan de fordeles inden for hvert organ

- (b) overholdelse af princippet om adskillelse af funktioner mellem og inden for sådanne organer
- (c) procedurer til at sikre, at de anmeldte udgifter er korrekte og formelt rigtige
- (d) edb-systemer til regnskabsføring, lagring og overførsel af finansielle data og data om indikatorer med henblik på overvågning og rapportering
- (e) rapporterings- og overvågningssystemer, hvis den ansvarlige myndighed uddelegerer udførelsen af opgaver til et andet organ
- (f) ordninger for revision af rapporterings- og overvågningssystemernes funktionsmåde
- (g) systemer og procedurer til sikring af et passende revisionsspor
- (h) forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder, herunder svig, og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, inkl. eventuelle renter.

Artikel 22

Medlemsstaternes ansvar

1. Medlemsstaterne opfylder deres forvaltnings-, kontrol- og revisionsforpligtelser og påtager sig det deraf følgende ansvar som fastsat i reglerne om delt forvaltning i finansforordningen og denne forordning. I overensstemmelse med princippet om delt forvaltning har medlemsstaterne ansvaret for forvaltningen og kontrollen af programmerne.
2. Medlemsstaterne sikrer, at deres forvaltnings- og kontrolsystemer for programmerne indføres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, og at systemerne fungerer effektivt.
3. Medlemsstaterne tildeler de ressourcer, som er nødvendige for, at det enkelte organ kan udføre sine opgaver i hele programmeringsperioden.
4. Medlemsstaterne indfører regler og procedurer for udvælgelsen og gennemførelsen af projekter i overensstemmelse med denne forordning.
5. Al officiel udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen foregår ved brug af et elektronisk dataudvekslingssystem, som Kommissionen har indført.

Artikel 23

Udpegede myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger med henblik på gennemførelsen af sit nationale program følgende organer:
 - a) en godkendelsesmyndig som fastlagt i artikel [56] i finansforordningen

- b) en godkendt ansvarlig myndighed: et offentligt organ i medlemsstaten, som skal have eneansvaret for, at det nationale program forvaltes og kontrolleres korrekt, og som skal varetage al kommunikation med Kommissionen
 - c) en revisionsmyndighed: en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, der arbejder uafhængigt af den ansvarlige myndighed og godkendelsesmyndigheden, og som har ansvaret for at efterprøve, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt
 - d) om nødvendigt en myndighed, til hvilken der uddelegeres opgaver: et offentligt eller privat organ, som varetager visse af den ansvarlige myndigheds opgaver på dennes ansvar.
2. Hver medlemsstat fastsætter regler for sine forbindelser til de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, og for deres forbindelser til Kommissionen.

Artikel 24

Godkendelse af ansvarlige myndigheder

1. I overensstemmelse med artikel [56, stk. 3], i finansforordningen skal hver ansvarlig myndighed med ansvar for forvaltning og kontrol af udgifterne i medfør af denne forordning være godkendt ved en formel afgørelse udstedt af en godkendelsesmyndighed på ministerplan.
2. Godkendelsen gives, forudsat at organet opfylder de godkendelsesbetingelser vedrørende interne forhold, kontrolaktiviteter, information, kommunikation og overvågning, der er fastsat i eller på grundlag af denne forordning.
3. Godkendelsen baseres på en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan, som vurderer, om den ansvarlige myndighed opfylder godkendelseskriterierne. Det uafhængige revisionsorgan udfører sit arbejde i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder.
4. Godkendelsesmyndigheden fører tilsyn med den godkendte ansvarlige myndighed og trækker godkendelsen tilbage ved en formel afgørelse, hvis et eller flere af godkendelseskriterierne ikke længere er opfyldt, medmindre den ansvarlige myndighed træffer de fornødne korrigerende foranstaltninger inden for en undersøgelsesperiode, som fastlægges af godkendelsesmyndigheden på grundlag af problemets omfang. Godkendelsesmyndigheden underretter straks Kommissionen om fastsættelsen af en undersøgelsesperiode for en godkendt ansvarlig myndighed og om en eventuel afgørelse om tilbagetrækning af godkendelsen.
5. For at sikre, at systemet fungerer godt, har Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter efter proceduren, der er omhandlet i artikel 54, med hensyn til:
 - (a) minimumsbetingelser for godkendelse af de ansvarlige myndigheder med hensyn til interne forhold, kontrolaktiviteter, information og kommunikation og overvågning samt regler om proceduren for godkendelse og tilbagetrækning af godkendelser

- (b) regler for overvågning og proceduren for fornyet undersøgelse af godkendelsen af de ansvarlige myndigheder
- (c) de ansvarlige myndigheders forpligtelser med hensyn til offentlig indgriben samt indholdet af deres forvaltnings- og kontrolansvar.

Artikel 25

Generelle principper for de ansvarlige myndigheders kontrol

1. De ansvarlige myndigheder foretager en systematisk administrativ kontrol af alle betalingsanmodninger fra støttemodtagere og supplerer den med kontrol på stedet af de udgifter, der vedrører de endelige betalingsanmodninger fra de støttemodtagere, der er angivet i årsregnskaberne, for at opnå tilstrækkelig sikkerhed.
2. Med hensyn til kontrol på stedet udtager den ansvarlige myndighed sin kontrolprøve fra hele gruppen af støttemodtagere, herunder eventuelt en vilkårlig del og en risikobaseret del for at sikre en repræsentativ fejlprocent og et minimum af konfidensniveau, samtidig med at de største fejl afsløres.
3. Den ansvarlige myndighed udarbejder en kontrolrapport om hvert kontrolbesøg på stedet.
4. Hvis de konstaterede problemer ser ud til at være af systemisk art og derfor indebærer risici for andre projekter, sikrer den ansvarlige myndighed, at der foretages en yderligere undersøgelse, herunder om nødvendigt ekstra kontrol, for at fastlægge problemernes omfang, og om fejlprocenten ligger over væsentlighedstærsklen. Den ansvarlige myndighed træffer de nødvendige forebyggende og korrigerende foranstaltninger og meddeler disse i den sammenfattende rapport, jf. artikel 39, stk. 1, litra c).
5. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nødvendige regler for at opnå en ensartet anvendelse af denne artikel. Disse regler kan især vedrøre:
 - (a) reglerne om den administrative kontrol og kontrol på stedet, som medlemsstaterne foretager for at overholde de forpligtelser og regler om støtteberettigelse, der følger af anvendelsen af denne forordning og af særforordningerne
 - (b) reglerne om det minimumsniveau af kontrol på stedet, der er nødvendigt for at sikre en effektiv risikostyring, samt om de betingelser, hvorunder medlemsstaterne skal øge en sådan kontrol eller reducere den, såfremt forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer godt, og fejlprocenterne er på et acceptabelt niveau
 - (c) reglerne om og metoderne for rapportering om den kontrol, der foretages og resultaterne heraf.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages af Kommissionen efter undersøgelsesproceduren, jf. i artikel 55, stk. 3.

Artikel 26

Betalinger til støttemodtagere

De ansvarlige myndigheder sikrer, at støttemodtagerne modtager det samlede beløb af den offentlige støtte så hurtigt som muligt og fuldt ud. Der foretages ikke fradrag eller tilbageholdelse af noget beløb, og der pålægges ikke nogen specifik afgift eller andre afgifter med tilsvarende virkning, der kan nedsætte beløbene til støttemodtagerne.

Artikel 27

Revisionsmyndighedens opgaver

1. Revisionsmyndigheden sikrer, at der foretages revision af forvaltnings- og kontrolsystemerne af et passende udsnit af udgifterne i årsregnskaberne.

Kommissionen får beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 54 vedrørende revisionsmyndighedernes status og de betingelser, som deres revisioner skal opfylde.

2. Hvis revisionerne foretages af et andet organ end revisionsmyndigheden, sikrer revisionsmyndigheden, at de pågældende organer arbejder uafhængigt.
3. Revisionsmyndigheden sikrer, at revisionen tager højde for internationalt anerkendte revisionsstandarder.

Artikel 28

Samarbejde med revisionsmyndigheder

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne for at samordne deres respektive revisionsplaner og -metoder og udveksler omgående resultaterne af de revisioner, der er foretaget af forvaltnings- og kontrolsystemerne.
2. Kommissionen og revisionsmyndighederne mødes regelmæssigt og mindst én gang om året, medmindre andet er aftalt, for at gennemgå den årlige kontrolrapport og udtalelsen og for at udveksle synspunkter om spørgsmål vedrørende forbedring af forvaltnings- og kontrolsystemerne.

Artikel 29

Kommissionens kontrol og revision

1. Kommissionen vurderer på grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder godkendelsesproceduren, de årlige forvaltningserklæringer, de årlige kontrolrapporter, den årlige revisionsudtalelse og de årlige gennemførelsesrapporter og revisioner, som udarbejdes af nationale organer og EU-organer, om medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i

overensstemmelse med denne forordning og særforordningerne, og om disse systemer fungerer effektivt under gennemførelsen af de nationale programmer.

2. Uden at dette berører medlemsstaternes revisioner, kan tjenestemænd ved Kommissionen eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter foretage revisioner eller kontrol på stedet efter at have givet et passende varsel herom. Medlemsstatens embedsmænd eller bemyndigede repræsentanter kan deltage i sådanne revisioner eller kontrolbesøg.
3. Revision og kontrol kan bl.a. omfatte:
 - (a) en undersøgelse af, om forvaltnings- og kontrolsystemerne i et nationalt program eller en del heraf fungerer effektivt
 - (b) en undersøgelse af, om den administrative praksis er i overensstemmelse med EU-regler
 - (c) en undersøgelse af, om de nødvendige bilag findes, og om de hænger sammen med de foranstaltninger, der er ydet støtte til i de nationale programmer
 - (d) en undersøgelse af på hvilke betingelser foranstaltningerne er truffet og kontrolleret
 - (e) en vurdering af, om der foretages en sund økonomisk forvaltning af foranstaltningerne og/eller af det nationale program.
4. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter, der har den behørig beføjelse til at foretage revision på stedet, skal have adgang til alle fortegnelser, dokumenter og metadata, uanset hvilket medium de er lagret på, vedrørende udgifter eller forvaltnings- og kontrolsystemer. Medlemsstaterne udleverer genparten af disse fortegnelser, dokumenter og metadata til Kommissionen efter anmodning.

De beføjelser, der er fastsat i dette stykke, berører ikke anvendelsen af nationale bestemmelser, ifølge hvilke visse handlinger er forbeholdt myndighedspersoner, der er specifikt udpeget efter national lov. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter deltager bl.a. ikke i besøg på privat bopæl eller formel udspørgen af personer inden for rammerne af national lovgivning. De skal dog have adgang til de oplysninger, der tilvejebringes.

5. På anmodning af Kommissionen og med den pågældende medlemsstats samtykke foretager medlemsstatens kompetente myndigheder supplerende kontrol eller undersøgelser af foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning. Ansatte i Kommissionen eller personer, der er bemyndiget af denne, kan deltage i sådan kontrol.

For at forbedre kontrollen kan Kommissionen med de pågældende medlemsstaters samtykke lade disse medlemsstaters myndigheder deltage i bestemte kontroller eller undersøgelser.

6. Kommissionen kan kræve, at en medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at dens forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt, eller at udgifterne er korrekte, i overensstemmelse med de gældende regler.

AFSNIT 3

ØKONOMISK FORVALTNING

Artikel 30

Budgetforpligtelser

1. Unionens budgetforpligtelser i forbindelse med de enkelte nationale programmer indgås i årlige rater i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.
2. Kommissionens afgørelse om godkendelse af et nationalt program udgør finansieringsafgørelsen, jf. finansforordningens artikel [81, stk. 2], og når den er meddelt den pågældende medlemsstat, udgør den en retlig forpligtelse i finansforordningens forstand.
3. For hvert program følger budgetforpligtelsen for første rate efter Kommissionens godkendelse af det nationale program.
4. Budgetforpligtelserne vedrørende de efterfølgende rater indgås af Kommissionen inden den 1. maj hvert år på grundlag af den afgørelse, der er omhandlet i stk. 2, undtagen hvis finansforordningens artikel [13] finder anvendelse.

Artikel 31

Fælles regler for betalinger

1. Kommissionens betalinger af bidraget fra EU-budgettet til det enkelte nationale program foretages i overensstemmelse med budgetbevillingerne, forudsat at der er midler til rådighed. Hver betaling konteres den tidligst indgåede budgetmæssige forpligtelse.
2. Betalingerne tager form af forfinansiering, betaling af den årlige saldo og betaling af den endelige saldo.
3. Artikel [87] i finansforordningen finder anvendelse.

Artikel 32

Akkumulering af første forfinansiering og årlig saldo

1. Det samlede beløb af betalinger af første forfinansiering og den årlige saldo må ikke overstige 95 % af bidraget fra EU-budgettet til det nationale program.
2. Når loftet på 95 % er nået, fortsætter medlemsstaterne med at sende betalingsanmodninger til Kommissionen.

Artikel 33

Ordning for første forfinansiering

1. Når Kommissionen har truffet afgørelse om godkendelse af programmet, betaler den et første forfinansieringsbeløb for hele programmeringsperioden. Dette skal udgøre 4 % af bidraget fra EU-budgettet til det pågældende nationale program. Det kan deles i to trancher, afhængigt af om de nødvendige budgetmidler er til rådighed.
2. Hvis et nationalt program godkendes i 2015 eller senere, udbetales raterne i det år, der følger efter godkendelsen.
3. Forfinansieringen må kun anvendes til at foretage betalinger til støttemodtagere, som gennemfører det nationale program. Den stilles straks til rådighed til dette formål for den ansvarlige myndighed.
4. Det samlede beløb, der er udbetalt som forfinansiering, tilbagebetales til Kommissionen, hvis der ikke er fremsendt nogen udgiftsanmeldelse, jf. artikel 39, inden for 24 måneder efter, at Kommissionen udbetalte første tranche af det første forfinansieringsbeløb.
5. De renter, der påløber første forfinansiering, anvendes til det pågældende nationale program og fratrækkes de offentlige udgifter, som er angivet i den endelige udgiftsanmeldelse.
6. Det beløb, der er udbetalt som første forfinansiering, skal være udlignet fuldstændigt i Kommissionens regnskab, jf. artikel 36, senest når programmet afsluttes.

Artikel 34

Definition af regnskabsåret

I denne forordning omfatter regnskabsåret udgifter, der er betalt, og indtægter, der er modtaget og bogført i den ansvarlige myndigheds regnskab i perioden, der starter den 16. oktober i år "n-1" og slutter den 15. oktober i år "n".

Artikel 35

Betaling af årlig saldo

1. Kommissionen betaler den årlige saldo, forudsat at midlerne er til rådighed, på grundlag af den gældende finansieringsplan, årsregnskabet for det tilsvarende regnskabsår for det nationale program og den tilhørende afgørelse om regnskabsafslutning.
2. Årsregnskabet omfatter de betalinger, som den ansvarlige myndighed har foretaget i løbet af det regnskabsår, hvori kontrolkravene i artikel 25 er blevet opfyldt.
3. Den årlige saldo betales senest seks måneder efter, at Kommissionen har konstateret, at de oplysninger og dokumenter, der er omhandlet i artikel 39, stk. 1, og artikel 49 er tilfredsstillende, og det seneste årsregnskab er blevet afsluttet.

Artikel 36

Afslutning af programmet

1. Medlemsstaterne fremlægger senest den 31. december 2023 følgende dokumenter:
 - (a) de oplysninger, der kræves for det seneste årsregnskab i overensstemmelse med artikel 39, stk. 1
 - (b) en anmodning om udbetaling af den endelige saldo og
 - (c) den endelige gennemførelsesrapport for det nationale program, jf. artikel 49, stk. 1.
2. De betalinger, den ansvarlige myndighed foretager fra den 16. oktober 2022 til den 30. juni 2023, inkluderes i det sidste årsregnskab.
3. Når Kommissionen har gennemgået dokumenterne i stk. 1, betaler den, forudsat at midlerne er til rådighed, den endelige saldo på grundlag af den gældende finansieringsplan, det sidste årsregnskab og den tilhørende afgørelse om regnskabsafslutning.
4. Den endelige saldo udbetales senest tre måneder efter datoen for regnskabsafslutningen for det sidste regnskabsår eller senest en måned efter datoen for godkendelsen af den endelige gennemførelsesrapport. De beløb, der stadig er forpligtede efter, at saldoen er betalt, skal frigøres af Kommissionen inden for en periode på seks måneder, jf. dog artikel 47.

Artikel 37

Afbrydelse af betalingsperioden

1. Den betalingsperiode, der følger efter en betalingsanmodning, kan afbrydes af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som omhandlet i finansforordningen i en periode på højst ni måneder, når mindst en af følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) der ifølge oplysninger fra et nationalt revisionsorgan eller et EU-revisionsorgan er begrundet mistanke om, at der er alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemet
 - (b) den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede skal foretage supplerende kontrol som følge af oplysninger, han modtager, og som gør ham opmærksom på, at der til udgifterne i en betalingsanmodning knytter sig en uregelmæssighed med alvorlige økonomiske konsekvenser
 - (c) et eller flere af de dokumenter, der er omhandlet i artikel 39, stk. 1, ikke er blevet indgivet.
2. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede kan begrænse afbrydelsen til kun at omfatte den del af udgifterne, som er omfattet af den betalingsanmodning, der

er berørt af de i stk. 1 omhandlede elementer. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede underretter straks medlemsstaten og den ansvarlige myndighed om årsagen til afbrydelsen og beder dem rette op på situationen. Afbrydelsen bringes til ophør af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, så snart de fornødne foranstaltninger er truffet.

Artikel 37a

Suspension af betalinger

1. Kommissionen kan suspendere hele eller en del af den årlige saldo, hvis:
 - (a) der er konstateret en væsentlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som berører pålideligheden af proceduren for godkendelse af betalinger, og der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger på dette punkt, eller
 - (b) udgifterne i en godkendt udgiftsanmeldelse er forbundet med en alvorlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret, eller
 - (c) en medlemsstat i alvorlig grad har misligholdt sine forpligtelser i medfør af artikel 22, stk. 1 og 2.
2. Kommissionen kan beslutte at suspendere hele eller dele af den årlige saldo efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en frist på to måneder.
3. Kommissionen bringer suspensionen af hele eller en del af den årlige saldo til ophør, når medlemsstaten har truffet de nødvendige foranstaltninger, som gør det muligt at ophæve suspensionen. Hvis medlemsstaten ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, kan Kommissionen træffe beslutning om at annullere hele eller en del af EU-bidraget til det operationelle program, jf. artikel 42.

Artikel 38

Anvendelse af euroen

1. Beløb i de programmer, som medlemsstaterne indgiver, samt beløb i udgiftsoverslag, udgiftsoversigter, betalingsanmodninger, årsregnskaber og i de årlige og endelige gennemførelsesrapporter udtrykkes i euro.
2. De medlemsstater, der ikke har indført euroen som national valuta på datoen for betalingsanmodningen, omregner udgifterne i national valuta til euro. Beløbet omregnes til euro til Kommissionens månedlige regnskabsvekselkurs for den måned, hvor udgifterne er registreret i det regnskab, som den ansvarlige myndighed for det nationale program fører. Kommissionen offentliggør hver måned denne kurs elektronisk.
3. Når en medlemsstat indfører euroen som national valuta, finder omregningsproceduren i stk. 2 fortsat anvendelse på alle udgifter, der er opført i den

ansvarlige myndigheds regnskaber inden ikrafttrædelsesdatoen for den faste omregningskurs mellem den nationale valuta og euroen.

AFSNIT 4

REGNSKABSAFSLUTNING OG FINANSIELLE KORREKTIONER

Artikel 39

Fremlæggelse af oplysninger

1. Senest den 1. februar i året efter afslutningen af et regnskabsår forelægger medlemsstaten Kommissionen følgende dokumenter og oplysninger i overensstemmelse med artikel [56] i finansforordningen:
 - (a) den ansvarlige myndigheds årsregnskab
 - (b) forvaltningserklæringen om, at årsregnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, at de interne kontrolsystemer fungerer korrekt, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, og at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning overholdes
 - (c) en sammenfattende rapport om alle foreliggende revisioner og udførte kontroller, herunder en analyse af systematiske eller tilbagevendende svagheder samt de korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller planlagt
 - (d) en revisionserklæring fra den ansvarlige myndighed vedrørende forvaltningserklæringen, som dækker alle dens dele, ledsaget af en kontrolrapport med angivelse af resultaterne af de revisioner, der er foretaget vedrørende det regnskabsår, der er omfattet af erklæringen.
2. Efter anmodning fra Kommissionen skal medlemsstaten give Kommissionen yderligere oplysninger. Hvis en medlemsstat ikke forelægger de ønskede oplysninger inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, kan Kommissionen træffe sin afgørelse om regnskabsafslutningen på grundlag af de oplysninger, den er i besiddelse af.
3. De dokumenter, der er nævnt i stk. 1, skal tjene som anmodning om betaling af den årlige balance.
4. De dokumenter, der er anført i stk. 1, udarbejdes efter de modeller, Kommissionen har vedtaget ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages af Kommissionen efter den rådgivningsprocedure, der henvises til i artikel 55, stk. 2.

Artikel 40

Årlig regnskabsafslutning

1. Inden den 30. april i året efter regnskabsåret træffer Kommissionen afgørelse om regnskabsafslutningen for hvert nationalt program. I afgørelsen om regnskabsafslutning vurderes det, om de forelagte årsregnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, hvilket dog er ikke til hinder for eventuelle senere finansielle korrektioner.
2. Ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægger Kommissionen regler for gennemførelsen af den årlige regnskabsafslutning med hensyn til, hvilke foranstaltninger der skal træffes i forbindelse med vedtagelse af afgørelsen og dens gennemførelse, herunder udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og de frister, der skal overholdes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 3.

Artikel 41

Medlemsstaternes finansielle korrektioner

Medlemsstaterne foretager finansielle korrektioner, hvis der konstateres uregelmæssigheder eller forsømmelighed i de nationale programmer, ved at aflyse hele eller dele af bidraget fra det pågældende EU-budget. Medlemsstaterne tager hensyn til uregelmæssighedernes art og betydning og det økonomiske tab for EU-budgettet og foretager en forholdsmæssig korrektion.

Beløb, der annulleres, og beløb, der inddrives, samt renter heraf, genanvendes til det pågældende nationale program, med undtagelse af de beløb, der skyldes uregelmæssigheder, som Revisionsretten og Kommissionens tjenestegrene, herunder OLAF, har påpeget.

Når det nationale program er afsluttet, refunderer medlemsstaten de beløb, der er inddrevet, til EU-budgettet.

Artikel 42

Kommissionens efterprøvende regnskabsafslutning og finansielle korrektioner

1. Kommissionen foretager finansielle korrektioner ved at annullere hele eller dele af EU-bidraget til et nationalt program og foretage inddrivelse fra medlemsstaten for at udelukke udgifter, som overtræder gældende EU-ret og national ret, fra EU-finansiering, idet dette også omfatter mangler ved medlemsstaterne forvaltnings- og kontrolsystemer, som Kommissionen eller Revisionsretten har konstateret.
2. En overtrædelse af gældende EU-ret eller national ret medfører kun en finansiell korrektion, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) bruddet har eller kunne have påvirket valget af projekter under det nationale program

- (b) der er risiko for, at overtrædelsen har eller kunne have påvirket størrelsen af de udgifter, som er anmeldt med henblik på refusion fra EU-budgettet.
3. Når Kommissionen fastsætter en finansiell korrektions størrelse, jf. stk. 1, tager den hensyn til arten og betydningen af overtrædelsen af gældende EU-ret eller national ret og de finansielle virkninger for EU-budgettet.
4. Forud for enhver afgørelse om afvisning af finansiering skal resultaterne af Kommissionens efterprøvning og den pågældende medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke konsekvenser der skal drages.
5. Finansiering kan ikke afvises, når der er tale om:
- (a) udgifter, som den ansvarlige myndighed har afholdt mere end 36 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultatet af sin efterprøvning
- (b) udgifter til flerårige foranstaltninger inden for rammerne af de nationale programmer, hvor støttemodtagerens endelige forpligtelse opstår mere end 36 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultatet af sin efterprøvning
- (c) udgifter til foranstaltninger i nationale programmer, bortset fra de i litra b) anførte, for hvilke betalingen eller eventuelt den endelige betaling fra den ansvarlige myndighed er sket mere end 36 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning.
6. Ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægger Kommissionen regler for gennemførelsen af den efterprøvende regnskabsafslutning med hensyn til, hvilke foranstaltninger der skal træffes i forbindelse med vedtagelse af afgørelsen og dens gennemførelse, herunder udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne og de frister, der skal overholdes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 55, stk. 3.

Artikel 43

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiell korrektion foretaget af Kommissionen berører ikke medlemsstatens forpligtelse til at søge inddrivelse i henhold til artikel 21, litra h), i denne forordning og til at inddrive statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1, og artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999¹³.

¹³ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

Artikel 44

Tilbagebetaling

1. Enhver skyldig tilbagebetaling til Den Europæiske Unions almindelige budget foretages inden den forfaldsdato, der er anført i indtægtsordren, som er udstedt i henhold til finansforordningens artikel [77]. Forfaldsdatoen er den sidste dag i anden måned efter indtægtsordrens udstedelse.
2. Enhver forsinkelse i tilbagebetalingen giver anledning til morarenter fra forfaldsdatoen indtil datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender i sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første arbejdsdag i den måned, hvor beløbet forfalder til betaling, forhøjet med 1,5 procentpoint.

AFSNIT 5 FRIGØRELSE

Artikel 45

Principper

1. Nationale programmer underkastes en frigørelsesprocedure, som fastlægges på efter det princip, at beløb, der er knyttet til en forpligtelse, og som ikke er omfattet af den første forfinansiering, jf. artikel 33, eller af en betalingsanmodning, jf. artikel 39, frigøres senest den 31. december i andet år efter budgetforpligtelsen.
2. Forpligtelsen vedrørende periodens sidste år frigøres i henhold til de regler, der følges med henblik på programmernes afslutning.
3. Forpligtelser, som der ikke er disponeret over den sidste dag i fristen for udgifters støtteberettigelse, jf. artikel 17, stk. 3, og for hvilke den ansvarlige myndighed ikke har indgivet en betalingsanmodning senest seks måneder efter denne dato, frigøres automatisk.

Artikel 46

Undtagelser fra frigørelsen

1. Det beløb, frigørelsen berører, nedsættes med de beløb, som den ansvarlige myndighed ikke har været i stand til at anmelde til Kommissionen på grund af:
 - (a) foranstaltninger, der er suspenderet på grund af en retssag eller en rekurs med opsættende virkning, eller
 - (b) force majeure, der i væsentlig grad berører gennemførelsen af hele eller dele af det nationale program. De ansvarlige myndigheder, som påberåber sig force

majeure, skal påvise dens direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller dele af det nationale program.

Der kan anmodes om nedsættelse én gang, hvis suspensionen eller force majeure-forholdet har varet i op til et år, eller flere gange svarende til varigheden af force majeure-forholdet eller antallet af år mellem datoen for den retlige eller administrative afgørelse om at suspendere gennemførelsen af foranstaltningen og datoen for den endelige retlige eller administrative afgørelse.

2. Medlemsstaten sender senest den 31. januar Kommissionen oplysninger om de undtagelser, der er omhandlet i stk. 1, for det beløb, der anmeldes ved udgangen af foregående år.
3. Den del af budgetforpligtelserne, for hvilken der er indgivet en betalingsanmodning, men hvor betalingen er blevet reduceret eller suspenderet af Kommissionen den 31. december i år $n + 2$, tages ikke med i betragtning ved beregningen af den automatiske frigørelse.

Artikel 47

Procedure

1. Kommissionen underretter medlemsstaten i god tid, når der er risiko for frigørelse efter artikel 42.
2. På grundlag af de oplysninger, Kommissionen har pr. 31. januar, underretter den den ansvarlige myndighed om frigørelsesbeløbet på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af.
3. Medlemsstaten har to måneder til at godkende frigørelsesbeløbet eller fremsætte bemærkninger.
4. Kommissionen foretager den automatiske frigørelse senest ni måneder efter den frist, der følger af anvendelsen af stk. 1-3.
5. I tilfælde af automatisk frigørelse nedsættes bidraget fra EU-budgettet til det pågældende nationale program for så vidt angår det pågældende år med det automatisk frigjorte beløb. Unionens bidrag i finansieringsplanen vil blive nedsat forholdsmæssigt, medmindre medlemsstaten udarbejder en revideret finansieringsplan.

KAPITEL V

OPLYSNING, KOMMUNIKATION, OVERVÅGNING OG RAPPORTERING

Artikel 48

Oplysning og PR

1. Medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne er ansvarlige for:
 - (a) at sikre, at der oprettes et websted eller en webportal, som giver oplysninger om og adgang til alle nationale programmer i den pågældende medlemsstat
 - (b) at oplyse potentielle støttemodtagere om finansieringsmulighederne under de nationale programmer
 - (c) at oplyse borgere i Unionen om den rolle, særforordningerne spiller, og de resultater, de giver, ved hjælp af foranstaltninger til oplysning om resultaterne og virkningerne af de nationale programmer.
2. Medlemsstaterne sikrer gennemsigtighed i gennemførelsen af de nationale programmer og vedligeholder en fortegnelse over de foranstaltninger, som får støtte fra de enkelte nationale programmer, og som skal være tilgængelige på webstedet eller webportalen.
3. Kommissionen har beføjelse til ved delegerede retsakter at vedtage regler efter proceduren i artikel 54 om oplysnings- og PR-foranstaltninger rettet mod støttemodtagere.
4. Kommissionen fastlægger ved gennemførelsesretsakter, hvilke tekniske karakteristika oplysnings- og PR-foranstaltningerne skal have. Disse gennemførelsesretsakter vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, der henvises til i artikel 55, stk. 3.

Artikel 49

Gennemførelsesrapporter

1. Inden den 31. marts 2016 og inden den 31. marts i hvert efterfølgende år til og med 2022 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen af hvert nationalt program i det foregående regnskabsår.

Den rapport, der forelægges i 2016, skal omfatte regnskabsåret 2014 og 2015.

Medlemsstaterne forelægger en endelig rapport om gennemførelsen af de nationale programmer senest den 31. december 2023.

2. De årlige gennemførelsesrapporter skal indeholde oplysninger om:
 - (a) gennemførelsen af det nationale program med henvisning til de finansielle data og indikatorerne
 - (b) eventuelle problemer, som påvirker det nationale programs resultater.
3. I lyset af midtvejsevalueringen skal den årlige gennemførelsesrapport, som forelægges i 2017, beskrive og vurdere de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, samt:
 - (a) de fremskridt, der er sket med de målsætninger, som søges opfyldt med bidraget fra EU-budgettet til det nationale program
 - (b) inddragelsen af partnere i gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af det nationale program.
4. Den årlige gennemførelsesrapport, som forelægges i 2019, og den endelige gennemførelsesrapport skal sammen med oplysningerne og vurderingen i stk. 2 og 3, omfatte oplysninger om og en vurdering af de fremskridt, der er gjort med at opfylde målene i det nationale program.
5. De årlige gennemførelsesrapporter omhandlet i stk. 1-4 betragtes som tilfredsstillende, hvis de indeholder alle de oplysninger, der kræves i de pågældende stykker. Senest 15 arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af den årlige gennemførelsesrapport underretter Kommissionen medlemsstaten, hvis rapporten ikke er tilfredsstillende; i modsat fald betragtes den som tilfredsstillende.
6. Kommissionen underretter medlemsstaten om sine bemærkninger til den årlige gennemførelsesrapport senest to måneder efter modtagelsen af gennemførelsesrapporten. Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger inden denne frist, anses rapporten for at være godkendt.
7. Kommissionen kan fremsætte henstillinger vedrørende emner, der berører gennemførelsen af det nationale program. Hvis der fremsættes henstillinger, underretter den ansvarlige myndighed inden for senest tre måneder Kommissionen om de korrigerende foranstaltninger, der er truffet.
8. De årlige og endelige gennemførelsesprogrammer udarbejdes efter de modeller, Kommissionen har vedtaget. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter den rådgivningsprocedure, der henvises til i artikel 55, stk. 2.

Artikel 50

Den fælles overvågnings- og evalueringsramme

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt denne forordning og særforordningerne eventuelt i samarbejde med medlemsstaterne.
2. Gennemførelsen af særforordningerne vurderes af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne.

3. Der etableres en overvågnings- og evalueringsramme for at måle foranstaltningernes relevans, effekt, effektivitet, merværdi og bæredygtighed samt forenklingen og reduktionen af den administrative byrde i lyset af målsætningerne i denne forordning og særforordningerne, og hvor godt denne forordning og særforordningerne fungerer som instrumenter, der bidrager til udviklingen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
4. Kommissionen har beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 54 for at videreudvikle den fælles overvågnings- og evalueringsramme.
5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at overvåge og evaluere denne forordning og særforordningerne.
6. Kommissionen vurderer også komplementariteten mellem de foranstaltninger, der gennemføres i medfør af særforordningerne, og de foranstaltninger, der henhører under andre relevante EU-politikker, EU-instrumenter og EU-initiativer.

Artikel 51

Medlemsstaternes evaluering af nationale programmer

1. Medlemsstaterne foretager evalueringer for at forbedre de nationale programmets udformning og gennemførelse i overensstemmelse med den fælles overvågnings- og evalueringsramme.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der indføres procedurer for at udarbejde og indsamle de data, der er nødvendige for evalueringerne, herunder data vedrørende fælles og programspecifikke indikatorer.
3. Evalueringerne foretages af evalueringsekspertes, som arbejder uafhængigt af de ansvarlige myndigheder, revisionsmyndighederne og de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver. Kommissionen opstiller retningslinjer for, hvordan man foretager evalueringer.
4. Alle evalueringer offentliggøres i deres helhed.

Artikel 52

Medlemsstaternes og Kommissionens evalueringsrapporter

1. I overensstemmelse med den fælles overvågnings- og evalueringsramme indgiver medlemsstaterne til Kommissionen:
 - (a) en foreløbig evalueringsrapport om gennemførelsen af foranstaltninger under de nationale programmer senest den 31. december 2017
 - (b) en efterfølgende evalueringsrapport om virkningerne af foranstaltninger under de nationale programmer senest den 31. december 2023.

2. På grundlag af rapporterne i stk. 1 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget:
 - (a) en foreløbig evalueringsrapport om gennemførelsen af denne forordning og særforordningerne på EU-plan senest den 30. juni 2018
 - (b) en efterfølgende evalueringsrapport om virkningerne af denne forordning og særforordningerne efter afslutning af de nationale programmer senest den 30. juni 2024.
3. Det skal også fremgå af Kommissionens efterfølgende evaluering, hvilken virkning særforordningerne har på udviklingen af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed med hensyn til følgende mål:
 - (a) udviklingen af en fælles kultur for grænsesikkerhed, samarbejde om retshåndhævelse og krisestyring
 - (b) effektiv forvaltning af migrationsstrømmene til EU
 - (c) udvikling af det fælles europæiske asylsystem
 - (d) fair og lige behandling af tredjelandstatsborgere
 - (e) solidaritet og samarbejde mellem medlemsstater i forbindelse med spørgsmål om migration og intern sikkerhed
 - (f) en fælles EU-tilgang til migration og sikkerhed over for tredjelande.

Artikel 53

Rapport om midtvejsevalueringen

I 2018 forelægger Kommissionen en rapport om den midtvejsevaluering, der er foretaget i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og særforordningerne for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

KAPITEL VI

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 54

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. De delegerede beføjelser, der er omhandlet i denne forordning, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. De delegerede beføjelser, der er omhandlet i denne forordning, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer de i den pågældende afgørelse anførte delegerede beføjelser til ophør. Afgørelsen får virkning dagen efter dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der er angivet heri. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt, der vedtages i henhold til denne forordning, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse imod den senest to måneder fra meddelelsen af retsakten til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har meddelt Kommissionen, at de ikke vil gøre indsigelse. Denne periode forlænges med to måneder på foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Artikel 55

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det fælles udvalg for asyl, migration og sikkerhed, som nedsættes ved denne forordning. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 56

Revision

På grundlag af forslag fra Kommissionen tager Europa-Parlamentet og Rådet denne forordning op til revision senest den 30. juni 2020.

Artikel 57

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

For Rådet
Formand

BILAG
FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørte udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne
 - 3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne
 - 3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme
 - 3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Meddelelse "Opbygning af et åbent og sikkert Europa: Budgettet for indre anliggender for 2014-2020"

Forslag til en forordning om almindelige bestemmelser om Asyl- og Migrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring

Forslag til en forordning om oprettelse af en asyl- og migrationsfond

Forslag til en forordning om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring

Forslag til en forordning om instrumentet for økonomisk støtte til forvaltning af ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed.

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen¹⁴

I øjeblikket udgiftsområde 3, afsnit 18 – Indre anliggende

Fremtidige flerårige finansielle overslag: Udgiftsområde 3 (Sikkerhed og unionsborgerskab) – "Asyl- og Migrationsfonden" og "Fonden for Intern Sikkerhed")

Forslagets/initiativets art

- Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning** (finansiering af indre anliggender i perioden 2014-2020)
- Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**¹⁵
- Forslaget/initiativet vedrører en **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**
- Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.3. Mål

1.3.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Det endelige mål med politikken for indre anliggender er at oprette et område uden indre grænser, som EU-borgere og tredjelandstatsborgere kan rejse ind i, færdes, bo og arbejde i, som de kan tilføre nye

¹⁴ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) – ABB: Activity-Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

¹⁵ Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) eller b), i finansforordningen.

ideer, kapital, viden og innovation eller, hvor de kan udfylde huller på de nationale arbejdsmarkeder i tillid til, at deres rettigheder vil blive respekteret fuldt ud og deres sikkerhed vil være garanteret. Samarbejdet med lande uden for EU og internationale organisationer er afgørende for at nå dette mål.

Den stigende betydning af politikken for indre anliggender blev bekræftet i Stockholmprogrammet og den tilhørende handlingsplan, hvis gennemførelse er en strategisk prioritet for Unionen i de næste fem år, og som dækker områder som f.eks. migration (lovlig migration og integration, asyl, ulovlig migration og tilbagesendelse), sikkerhed (forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme samt organiseret kriminalitet samt politisamarbejde) og forvaltning af de ydre grænser (herunder visumpolitik) samt den eksterne dimension af disse politikker. Lissabontraktaten giver også Den Europæiske Union mulighed for at være mere ambitiøs, når det drejer om at reagere på borgernes daglige problemer på området frihed, sikkerhed og retfærdighed. Prioriteterne i politikken for indre anliggender, navnlig integrationen af tredjelandsstatsborgere, bør også ses i lyset af de syv flagskibsinitiativer, som blev forelagt i Europa 2020-strategien, som sigter på at hjælpe EU med at klare den nuværende finansielle og økonomiske krise og opnå intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

Asyl- og Migrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed vil yde den finansielle bistand, der er nødvendig for at omsætte Unionens mål på området indre anliggende til konkrete resultater.

1.3.2. Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter

ASYL- OG MIGRATIONSFONDEN

- a) at styrke og udvikle det fælles europæiske asylsystem, herunder dets eksterne dimension
- b) at støtte lovlig migration til Unionen i overensstemmelse med medlemsstaternes økonomiske og sociale behov og fremme en effektiv integration af tredjelandsstatsborgere, herunder asylansøgere og personer, som er indrømmet international beskyttelse
- c) at fremme rimelige og effektive tilbagesendelsesstrategier i medlemsstaterne, hvor der lægges vægt på tilbagesendelsens bæredygtighed og på effektiv tilbagetagelse i oprindelseslandene
- d) at fremme solidariteten og ansvarsfordelingen mellem medlemsstaterne, navnlig over for de lande der er mest berørt af migrations- og asylstrømme.

Berørte ABB-aktiviteter 18.03 (Den Europæiske Flygtningefond, kriseforanstaltninger og Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandsstatsborgere) og 18.02 (for så vidt angår Den Europæiske Tilbagesendelsesfond).

FONDEN FOR INTERN SIKKERHED

Instrument for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring

I overensstemmelse med prioriteterne i Unionens relevante strategier, programmer og trussel- og risikovurderinger skal instrumentet bidrage til at opfylde følgende specifikke mål, nemlig:

- a) at forebygge og bekæmpe alvorlig og organiseret kriminalitet på tværs af grænser, herunder terrorisme, og at styrke koordinationen og samarbejdet mellem de retshåndhavende myndigheder i medlemsstaterne og i de relevante tredjelande

b) at styrke medlemsstaternes og Unionens kapacitet til effektivt at styre sikkerhedsrelaterede risici og kriser og berede sig på og sikre beskyttelse af folk og vigtig infrastruktur mod terrorangreb og andre sikkerhedsrelaterede ulykker.

Berørte ABB-aktiviteter 18.05

Instrumentet for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik

I overensstemmelse med prioriteterne i Unionens relevante strategier, programmer og trussel- og risikovurderinger skal instrumentet bidrage til opfyldelse af følgende specifikke mål, nemlig

a) at støtte en fælles visumpolitik for at fremme lovlige rejser, sikre lige behandling af tredjelandssstatsborgere og bekæmpe ulovlig migration

b) at støtte grænseforvaltningen for at sikre en høj beskyttelse af de ydre grænser på den ene side og en gnidningsløs passage af de ydre grænser i overensstemmelse med Schengenreglerne på den anden side.

Berørte ABB-aktiviteter 18.02 (for så vidt angår Fonden for de Ydre Grænser).

1.3.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Forslagets virkninger på modtagerne/målgrupperne er beskrevet nærmere i punkt 4.1.2 i konsekvensanalysen.

Generelt vil den forenkling, der indføres på alle niveauer af finansieringsprocessen og for hver forvaltningsmetode, have en klar gavnlig virkning på processerne for forvaltning af den finansielle støtte.

Asyl og Migrationsfonden:

De største modtagere af finansiel støtte til asyl og migration vil være de af medlemsstaternes ministerier, som har ansvaret for at gennemføre den relevante EU-ret eller EU-politik, samt internationale organisationer eller ngo'er på asyl- og migrationsområdet (indrejseprocedurer, integrationsforanstaltninger og tilbagesendelsesoperationer).

De målgrupper, som nyder godt af ændringerne, er asylansøgere, modtagere af international beskyttelse, genbosatte flygtninge og andre tredjelandssstatsborgere, der ankommer til EU af forskellige grunde, og som har forskellige behov (f.eks. økonomiske behov, familiesammenføring og uledsagede mindreårige). Det vil blive lettere at nå disse målgrupper, da sammenlægningen af forskellige foranstaltninger vedrørende forvaltningen af migration i én fond gør det lettere at få adgang til finansiering (én ansvarlig myndighed, større synlighed og klarere afgrænsning af interventionsområde) og giver mulighed for fleksibel støtte (f.eks. samme slags foranstaltning, som sigter mod forskellige målgrupper). Interventionsområdet vil også blive gjort bredere og dække hele migrationsforløbet med forskellige målgrupper, herunder udvidede målgrupper, dvs. tredjelandssstatsborgere af anden generation (med en mor eller far, der er tredjelandssstatsborger).

Fonden for Intern Sikkerhed

Politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring

De største modtagere af finansiel støtte vil være medlemsstaterne og deres retshåndhavende myndigheder samt andre myndigheder, der er specialiserede i at beskytte vigtig infrastruktur og i krisestyring, men også relevante internationale organisationer og ngo'er (f.eks. inden for kriminalitetsforebyggelse og politikker til bekæmpelse af radikaliserings og af ulovlig menneskehandel).

Den målgruppe, som vil nyde godt af ændringerne, er hele befolkningen.

De største resultater vil være 1) større administrativ og operationel kapacitet blandt medlemsstaterne til at afsløre og retsforfølge alvorlig og organiseret kriminalitet, som går på tværs af grænserne, herunder terrorisme, således at de deraf følgende sikkerhedstrusler mindskes, og 2) større modstandsdygtighed i Europa over for kriser og katastrofer takket være dels en mere sammenhængende EU-politik for risikostyring, hvor trusler og risikovurderinger knyttes til udarbejdelsen af politikker, dels en mere effektiv og koordineret EU-indsats i tilfælde af krise, hvor kapacitet og ekspertise knyttes sammen, på den anden side. Et andet vigtigt resultat vil også være større kapacitet blandt medlemsstater til at forebygge, berede sig på og beskytte folk og vigtig infrastruktur mod terrorangreb og andre alvorlige sikkerhedstrusler.

Forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik

Hovedmodtagerne af den finansielle støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik vil være de tjenester, som gennemfører EU-retten, Schengengrænsekodeksen og Visumkodeksen i medlemsstaterne: grænsevagter, politi og konsulære tjenester. Den målgruppe, som nyder godt af ændringerne, vil være de rejsende – alle personer, som krydser ydre grænser for at rejse ind i EU. Resultatet vil omfatte større kapacitet for disse tjenester til at 1) udføre grænsekontrol og knytte forbindelser med andre retshåndhavende myndigheder inden for rammerne af det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur), 2) forvalte migrationsstrømme ved konsulære kontorer (visumansøgninger) og 3) forbedre afviklingen af passagerstrømme ved grænseovergangssteder, idet der på den ene side skal sikres et højt og ensartet beskyttelsesniveau i samarbejde med andre retshåndhavende myndigheder og på den anden side en gnidningsløs grænsepassage i overensstemmelse med EU-retten og principperne om respektfuld og værdig behandling. Et vigtigt specifikt resultat vil være indførelsen af to nye europæiske it-systemer om tredjelandsstatsborgeres passage af grænser (et EU-ind- og udrejsesystem og et EU-program for registrerede rejsende).

1.3.4. Virknings- og resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til kontrol af forslaget/initiativets gennemførelse.

Da det er nødvendigt at føre en politisk dialog, inden de nationale programmer fastlægges, er det ikke muligt på nuværende tidspunkt at fastlægge de endelige indikatorer, som vil blive anvendt til at måle virkningerne af ovennævnte specifikke mål.

På **asyl- og migrationsområdet** vil indikatorerne dog skulle vise bl.a. i hvor høj grad der opnås bedre modtagelsesforhold for asylansøgere, asylprocedurer af højere kvalitet, større konvergens i godkendelsessatserne blandt medlemsstaterne og i deres genbosættelsesindsats, større deltagelse af tredjelandsstatsborgere i arbejdsmarkedet, uddannelsessystemet og den demokratiske proces, og endelig vil de skulle vise antallet af repatrierede og i hvilken grad, medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand, herunder ved praktisk samarbejde og flytning inden for Unionen.

Med hensyn til **politisamarbejde og forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet** vil indikatorerne vise antallet af samarbejdsoperationer på tværs af grænser og antallet af dokumenter og arrangementer om bedste praksis. Indikatorer for **krisestyring** og beskyttelse af vigtig infrastruktur vil omfatte antallet af værktøjer, som indføres/moderniseres for at fremme medlemsstaternes beskyttelse af vigtig infrastruktur i alle økonomiske sektorer, og antallet af trussel- og risikovurderinger, der udarbejdes på EU-plan.

Inden for området **forvaltning af grænser og den fælles visumpolitik** ville indikatorer omfatte antallet af konsulære poster, som sikres og/eller øges for at garantere effektiv behandling af visumansøgninger og yde visumansøgere en god service, samt udvikling af udstyr til grænsekontrol og pågribelse af ulovlige tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser i overensstemmelse med risikoen ved det relevante afsnit af den ydre grænse. Resultatindikatorer vil skulle måle, om der er øget grænsesikkerhed, øget kapacitet til visumudstedelse og til sikkert og gnidningsløst at afvikle trafikken af rejsende, der passerer grænser.

1.4. Forslagets/initiativets begrundelse

1.4.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

EU vil fortsat stå over for store udfordringer på området indre anliggender i perioden 2014-2020. I betragtning af de demografiske ændringer, de strukturelle ændringer på arbejdsmarkedet og de mønstre, der tegner sig for konkurrencen om færdigheder, er det meget vigtigt at have en fremadskuende politik for lovlig indvandring og integration, hvis man vil øge EU's konkurrencedygtighed og sociale samhørighed og derved berige samfundet og skabe muligheder for alle. EU er også nødt til at gribe ordentligt ind over for ulovlig indvandring og bekæmpe menneskehandel. Samtidig må EU fortsat at vise solidaritet med dem, der har brug for international beskyttelse. Det har fortsat høj prioritet at færdiggøre etableringen af et mere sikkert og effektivt fælles europæisk asylsystem, der afspejler vores værdier.

Det er nødvendigt og gavnligt for den økonomiske, kulturelle og sociale vækst i EU at garantere et sikkert miljø. EU spiller en afgørende rolle med hensyn til at imødegå truslerne om alvorlig, organiseret kriminalitet, internetkriminalitet og terrorisme, sikre en effektiv forvaltning af EU's ydre grænser og hurtigt reagere på kriser forårsaget af menneskeskabte eller naturskabte katastrofer. I denne globaliseringstid, hvor vi stilles over for større og større trusler af stadig mere transnationale dimensioner, vil ingen af medlemsstaterne kunne sætte effektivt ind på egen hånd. Der er behov for en sammenhængende og omfattende europæisk indsats for at sikre, at de retshåndhavende myndigheder kan arbejde effektivt på tværs af grænser og jurisdiktioner.

Samarbejdet med lande uden for EU og internationale organisationer er afgørende for at nå disse mål. De seneste begivenheder i Nordafrika har vist, hvor vigtigt det er for EU at have en bred og koordineret tilgang til migration, grænseforvaltning og sikkerhed. Den eksterne dimension af EU's politik for indre anliggender, som får større og større betydning, må derfor styrkes under fuld hensyntagen til Unionens udenrigspolitik.

1.4.2. Merværdien ved en indsats fra EU's side

Forvaltningen af migrationsstrømme og håndteringen af sikkerhedstrusler er udfordringer, som ikke kan håndteres af den enkelte medlemsstat. Der er tale om områder, hvor det klart giver en merværdi at trække på EU-budgettet.

Nogle medlemsstater bærer en tung byrde på grund af deres særlige geografiske beliggenhed og længden af de grænser op til tredjelande, som de skal forvalte. Afskaffelsen af den interne grænsekontrol skal følges op med fælles initiativer til en effektiv kontrol og overvågning af EU's ydre grænser. Princippet om solidaritet og rimelig ansvarsdeling mellem medlemsstaterne er derfor centralt for den fælles politik for asyl, indvandring og ydre grænser. EU-budgettet giver midlerne til at varetage dette princips finansielle konsekvenser. Alvorlig og organiseret kriminalitet, terrorisme og andre sikkerhedstrusler bliver i stigende grad et problem, der går på tværs af grænser. Tværnationalt samarbejde og koordination mellem de retshåndhavende myndigheder er vigtigt for at forebygge og bekæmpe disse former for kriminalitet, f.eks. ved udveksling af oplysninger, fælles efterforskning, interoperable teknologier og fælles trussels- og risikovurderinger.

Forvaltningen af migrationsstrømme og af EU's ydre grænser samt EU's sikkerhed kræver betydelige ressourcer og kapacitet fra medlemsstaterne. Bedre operationelt samarbejde og koordination, som involverer sammenlægning af ressourcer på områder som uddannelse og udstyr, skaber stordriftsfordele og synergier, hvorved der sikres en mere effektiv udnyttelse af offentlige midler, og hvorved solidariteten, den gensidige tillid og ansvaret for fælles EU-politikker blandt medlemsstater styrkes. Dette er særlig relevant på sikkerhedsområdet, hvor finansiell støtte til alle former for fællesaktioner på tværs af grænser er afgørende for at øge samarbejdet mellem politi, toldvæsen, grænsevagter og retsinstitutter.

I forbindelse med den eksterne dimension af indre anliggender er det klart, at vedtagelsen af foranstaltninger og sammenlægningen af ressourcer på EU-plan vil give EU betydelig større mulighed for at overbevise tredjelande om at samarbejde med EU om de migrations- og sikkerhedsspørgsmål, som primært er i EU's og medlemsstaternes interesse.

EU's ret til at handle på området indre anliggender fastslås i afsnit V "Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed" i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), især artikel 77, stk. 2, artikel 78, stk. 2, artikel 79, stk. 2 og 4, artikel 82, stk. 1, artikel 84 og artikel 87, stk. 2. Samarbejde med tredjelande og internationale organisationer er dækket af artikel 212, stk. 3, i TEUF. Forslagene respekterer nærhedsprincippet, fordi størstedelen af finansieringen vil blive gennemført i overensstemmelse med princippet om delt forvaltning og under hensyntagen til medlemsstaternes institutionelle kompetencer.

1.4.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Selv om de eksisterende finansielle instrumenter under området indre anliggender generelt menes at tjene deres formål og fungere effektivt, viser erfaringer fra midtvejsevalueringen og høringen af interesserede parter, at der er behov for:

- at forenkle og strømline de fremtidige instrumenter for området indre anliggender ved at mindske antallet af finansielle instrumenter til to ved at oprette en asyl- og migrationsfond og en fond for intern sikkerhed. Dette vil give EU mulighed for at udnytte sine instrumenter mere strategisk, således at de i højere grad svarer til EU's politiske prioriteter og behov
- at styrke EU's rolle som global medspiller ved at lade de fremtidige fonde omfatte en ekstern dimension for at styrke EU's mulighed for at løfte den eksterne dimension af politikken for indre anliggender

- om muligt at give forrang til delt forvaltning i stedet for central forvaltning for at undgå unødigt bureaukrati
- at anlægge en mere resultatorienteret tilgang til delt forvaltning ved at gå over til flerårig programmering med en politisk dialog på højt plan, som sikrer, at medlemsstaternes nationale programmer er fuldt ud tilpasset til EU's politiske mål og prioriteter og er resultatorienterede
- at forbedre central forvaltning, således at der findes en række værktøjer til politisk motiverede foranstaltninger, herunder støtte til tiltag på tværs af grænser, især innovative tiltag og tiltag i og med tilknytning til tredjelande (eksterne dimension), kriseforanstaltninger, undersøgelser og arrangementer
- at fastlægge fælles retsregler med et fælles sæt regler for programmering, rapportering, finansiel forvaltning og kontrol, som i størst muligt omfang svarer til, hvad der gælder andre EU-fonde, som forvaltes ved delt forvaltning, således at alle interesserede parter får en større forståelse for reglerne, og der bliver en højere grad af sammenhæng og ensartethed
- at sikre en hurtig og effektiv indsats i tilfælde af kriser og indrette fondene således, at EU kan reagere hensigtsmæssigt i situationer, der udvikler sig hurtigt
- at give agenturerne for indre anliggender en større rolle for at fremme et praktisk samarbejde mellem medlemsstaterne og ved at betroe dem gennemførelsen af særlige foranstaltninger, samtidig med at det sikres, at der er tilstrækkelig politisk kontrol over agenturernes opgaver.

Nærmere oplysninger findes i konsekvensanalysen og i de enkelte forordningers begrundelse.

1.4.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Der vil via en række andre EU-instrumenter blive ydet støtte til foranstaltninger, som supplerer de foranstaltninger, der finansieres af Asyl- og Migrationsfonden og af Fonden for Intern Sikkerhed.

Der ydes i øjeblikket støtte fra Den Europæiske Socialfond til integrationsforanstaltninger vedrørende adgang til arbejdsmarkedet, mens Integrationsfonden støtter foranstaltninger såsom kurser om samfundsforhold, deltagelse i det sociale og civile liv, lige adgang til tjenester osv. Integrationsforanstaltninger vil fortsat kunne modtage støtte af denne art fra Asyl- og Migrationsfonden og den kommende Europæiske Socialfond.

Skillelinjen mellem Fonden for Intern Sikkerhed og det finansielle civilbeskyttelsesinstrument vil fortsat være som beskrevet i artikel 3 i det nuværende særprogram "Forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme og andre sikkerhedsrelaterede risici": naturkatastrofer og utilsigtede menneskeskabte katastrofer hører under civilbeskyttelse (ulykker), mens tilsigtede menneskeskabte katastrofer er et sikkerhedsspørgsmål, som derfor er omfattet af Fonden for Intern Sikkerhed.

Terrorangreb og andre sikkerhedsrelaterede hændelser vil fortsat falde uden for anvendelsesområdet for EU's solidaritetsfond. Den nærmere præcisering af anvendelsesområdet for og rækkevidden af artikel 222 i TEUF (solidaritetsbestemmelsen) med hensyn til støtte til medlemsstater, som er genstand for et terrorangreb eller ofre for naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, er heller ikke helt klar, da det forudsætter formel vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger, som der endnu ikke er fremsat

forslag om. Muligheder for krisebistand i tilfælde af et større terrorangreb eller andre sikkerhedsrelaterede hændelser vil derfor modtage støtte fra Fonden for Intern Sikkerhed.

Der vil blive bygget bro over kløften mellem sikkerhedsforskning under Horisont 2020-programmet og den praktiske anvendelse af sådanne forskningsresultater, idet Fonden for Intern Sikkerhed vil omfatte specifikke mål og støtteberettigede foranstaltninger, således at det bliver muligt at finansiere afprøvning og validering af videnskabelige forskningsresultater ("prototyper") med henblik på deres generelle anvendelse i praksis ("prækommercielle indkøb").

Det fremtidige program for retlige anliggender vil blive tæt knyttet til og supplere Fonden for Intern Sikkerhed, især dens strafferetlige del, men det fokuserer mere på retligt samarbejde, harmonisering af procedurer og gensidig anerkendelse, hvilket i praksis forhindrer større overlapninger.

Den eksterne dimension af Asyl- og Migrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed vil støtte foranstaltninger i og med tilknytning til tredjelande, som primært tjener EU's interesser og mål, har en direkte virkning i EU og EU-medlemsstaterne og sikrer sammenhæng med foranstaltninger, der gennemføres i EU's område. Denne støtte vil blive udformet og gennemført i overensstemmelse med EU's eksterne foranstaltninger og udenrigspolitik. Det er ikke tanken, at den skal støtte udviklingsorienterede foranstaltninger, og den skal om muligt supplere den finansielle bistand, der ydes gennem instrumenter for ekstern bistand. I den forbindelse vil efterfølgeren til det tematiske program om migration og asyl og stabilitetsinstrumentet være af særlig interesse for området indre anliggender. Mens instrumenter for ekstern bistand støtter enten modtagerlandenes udviklingsbehov eller EU's generelle politiske interesser i strategiske partnere vil midler fra indre anliggender støtte specifikke foranstaltninger i tredjelande, som tjener EU's migrationspolitik og EU's mål for intern sikkerhed. De vil derfor udfylde et bestemt hul og bidrage til at udvide viften af de virkemidler, EU råder over.

1.5. Varighed og finansielle virkninger

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

- Forslag/initiativ gældende fra den 1.1.2014 til den 31.12.2020
- Finansielle virkninger fra 2014 – 2023.

Forslag/initiativ af **ubestemt varighed**

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.6. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)¹⁶

Direkte central forvaltning ved Kommissionen

Indirekte central forvaltning ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

¹⁶ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- gennemførelsesorganer
- organer oprettet af Fællesskaberne¹⁷
- nationale offentligretlige organ/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver
- personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen

Delt forvaltning sammen med medlemsstaterne

Decentral forvaltning sammen med tredjelande

Fælles forvaltning sammen med internationale organisationer (*angives nærmere*)

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger:

Forslagene vil primært blive gennemført ved fælles forvaltning med flerårige nationale programmer.

De mål, der skal opfyldes i medfør af de nationale programmer, vil blive suppleret med EU-foranstaltninger og en hurtig reaktionsmekanisme, som kan benyttes i krisesituationer. De vil primært bestå af tilskud og indkøb under direkte central forvaltning og vil omfatte foranstaltninger i og i tilknytning til tredjelande.

Der vil blive gjort alt for at undgå opsplitning ved at koncentrere ressourcerne om at nå et begrænset antal EU-mål og trække på nøgleaktørers ekspertise eventuelt på grundlag af partnerskabsaftaler og rammeaftaler.

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ vil blive gennemført ved direkte central forvaltning.

De lande, der er associerede i anvendelsen, gennemførelsen og udviklingen af Schengenreglerne, vil også deltage i de to instrumenter under Fonden for Intern Sikkerhed, som udgør en udvikling af Schengenreglerne (instrumenterne om forvaltning af grænser og den fælles visumpolitik og politisamarbejde), som om de var medlemsstater i lyset af Schengenassocieringsaftalerne. De vil deltage i instrumenterne i overensstemmelse med forordningens bestemmelser, idet de vil gennemføre deres egne flerårige nationale programmer og have mulighed for at ansøge om finansiering under EU's foranstaltninger osv. Som ved Fonden for De Ydre Grænser vil der blive indgået særlige ordninger for at præcisere, hvilke supplerende regler der er nødvendige for deres deltagelse (regler affødt af finansforordningen, dens gennemførelsesbestemmelser og traktaterne, herunder Revisionsrettens kontrolbeføjelser). Da disse stater for så vidt angår de to instrumenter vil bidrage til EU-budgettet proportionalt med deres BNP, vil ordningerne også fastlægge størrelsen af disse staters bidrag som led i ansvarsdelingen vedrørende forvaltning af Schengensamarbejdet og dette uanset størrelsen af de bevillinger, de tildeles som følge af instrumenterne. De associerede lande er indtil videre Norge, Island, Schweiz og Liechtenstein.

¹⁷ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

For delt forvaltning foreslås en sammenhængende og effektiv rapporterings-, overvågnings- og evalueringsramme. Medlemsstaterne vil blive anmodet om for hvert nationalt program at nedsætte et overvågningsudvalg, som Kommissionen kan deltage i.

Medlemsstaterne rapporterer årligt om gennemførelsen af det flerårige program. Disse rapporter er en forudsætning for årlige betalinger. De vil i 2017 blive bedt om yderligere oplysninger om de fremskridt, de har gjort for at opfylde målsætningerne, til brug for midtvejsevalueringen. Der vil blive foretaget en lignende øvelse i 2019 for eventuelt at foretage justeringer i det sidste regnskabsår (2020).

Som støtte for en evalueringsbaseret kultur på området indre anliggender vil fondene have en fælles evaluerings- og overvågningsramme med brede politikrelaterede indikatorer, der understreger den resultatorienterede tilgang til fondene og den væsentlige rolle, de kunne spille i politiksammensætningen for at opfylde målsætningerne om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Disse indikatorer vedrører den virkning, som fondene kunne have: udvikling af en fælles kultur for grænsesikkerhed, politisamarbejde og krisestyring; effektiv forvaltning af migrationsstrømmene til EU; fair og lige behandling af tredjelandsstatsborgere; solidaritet og samarbejde mellem medlemsstater, når spørgsmål om migration og intern sikkerhed skal løses, og en fælles EU-tilgang til både migration og sikkerhed over for tredjelande.

Kommissionen og medlemsstaterne vil samarbejde om at udvikle den fælles evaluerings- og overvågningsramme, bl.a. ved at fastlægge modeller og fælles resultatindikatorer. Det sker for at sikre, at evalueringsprincipperne anvendes korrekt, og under hensyntagen til den praktiske erfaring med evaluering i medlemsstaterne som led i den eksisterende EU-finansiering af indre anliggender.

Alle foranstaltninger vil blive fastlagt i starten af programmeringsperioden, hvilket sætter medlemsstaterne i stand til at etablere deres rapporterings- og evalueringssystem på grundlag af de aftalte principper og krav.

For at mindske den administrative byrde og sikre synergier mellem rapportering og evaluering vil de oplysninger, som skal bruges til evalueringsrapporterne, bygge på og supplere de oplysninger, som medlemsstaterne giver i de årlige rapporter om gennemførelse af de nationale programmer.

I 2018 vil Kommissionen også indgive en rapport om den midtvejsevaluering, der foretages af de nationale programmer.

Mere generelt vil Kommissionen forelægge en foreløbig rapport om gennemførelsen af fonden senest den 30.6.2018 og en efterfølgende evalueringsrapport senest den 30.6.2024, som dækker hele gennemførelsen (dvs. ikke kun nationale programmer under delt forvaltning).

2.2. Forvaltnings- og kontrolordning

2.2.1. Konstaterede risici

GD HOME har ikke mødt større fejlrисici i sine udgiftsprogrammer. Dette bekræftes af det forhold, at der gentagne gange ikke har været konstateret væsentlige forhold i Revisionsrettens årsberetninger, og at restfejlfrekvenser i de seneste år har været på under 2 % i de årlige aktivitetsrapporter fra GD HOME (og det tidligere GD JLS).

Ved delt forvaltning kan de mest almindelige risici i forbindelse med gennemførelsen af de eksisterende programmer hovedsageligt inddeles i tre kategorier:

- risikoen for ineffektiv eller utilstrækkelig målrettet udnyttelse af midlerne
- fejl grundet komplekse regler og svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne
- dårlig udnyttelse af de administrative ressourcer (manglende proportionalitet i kravene)

Det er også værd at nævne specifikke elementer vedrørende systemet med fire fonde under det generelle program "Solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme".

- Systemet med årlige programmer sikrer, at de endelige betalinger foretages regelmæssigt på grundlag af attesterede og kontrollerede udgifter. Støtteberettigelsesperioden for de årlige programmer er imidlertid iafhængig af EU's regnskabsår, og kontrolproceduren er derfor ikke fuldt ud tilfredsstillende, selv om der er tale om et tungt system.
- Kommissionen fastlægger de nærmere regler for støtteberettigelse. Derved sikres princippet om ensartethed i de udgifter, der finansieres. Det medfører dog også en unødvendig arbejdsbyrde for de nationale myndigheder og Kommissionen og øger risikoen for fejl fra modtagere og/eller medlemsstater på grund af, at EU-reglerne fejlfortolkes.
- De nuværende forvaltnings- og kontrolsystemer ligner dem, der anvendes for strukturfondene. Der er dog mindre forskelle, navnlig i ansvarsdelingen mellem attesterende myndigheder og revisionsmyndigheder. Det skaber forvirring i medlemsstaterne, navnlig når myndighederne arbejder med begge former for fonde. Det øger også risikoen for fejl og kræver større overvågning.

Disse forhold ændres væsentligt i dette forslag:

- Forvaltnings- og kontrolsystemerne vil følge de generelle krav i FSR-fondene og vil opfylde de nye krav i den nye finansforordning: de tre myndigheder vil blive erstattet af to myndigheder (ansvarlig myndighed og revisionsmyndighed), hvis roller præciseres for at give større sikkerhed.
- Ved hjælp af flerårig programmering sammenkoblet med den årlige regnskabsafslutning på grundlag af den ansvarlige myndigheds betalinger vil støtteberettigelsesperioderne blive tilpasset Kommissionens årsregnskab, uden at den administrative byrde bliver større end ved det nuværende system.
- Der vil blive foretaget kontrol på stedet som led i kontrollen på første niveau, dvs. af den ansvarlige myndighed, og kontrollen vil støtte den årlige forvaltningserklæring.

- Præcisering og forenkling af støtteberettigelsesregler samt en harmonisering med andre af EU's finansielle støtteinstrumenter vil mindske antallet af fejl fra støttemodtagere, som får bistand fra forskellige kilder. Reglerne for støtteberettigelse vil med undtagelse af få grundlæggende principper blive fastlagt på nationalt niveau i lighed med dem, der gælder FSR-fondene.
- Brugen af forenklede omkostningsmuligheder tilskyndes, især for små tilskud.

Ved central forvaltning er de største risici følgende:

- Risiko for ringe overensstemmelse mellem de modtagne projekter og GD HOME's politiske prioriteter
- Risiko for, at de udvalgte projekter er af dårlig kvalitet, og for, at den tekniske gennemførelse af projektet er ringe, hvilket mindsker programmernes virkning på grund af uhensigtsmæssige udvælgelsesprocedurer, manglende ekspertise eller utilstrækkelig overvågning
- Risiko for ineffektiv eller uøkonomisk anvendelse af tildelte midler, både med hensyn til tilskud (besvær med at få godtgjort de faktiske støtteberettigede udgifter samt begrænset mulighed for at foretage administrativ kontrol af støtteberettigede omkostninger) og indkøb (til tider et utilstrækkeligt grundlag for at sammenligne priser på grund af et begrænset antal udbydere i erhvervslivet med den fornødne specialviden)
- Risiko forbundet med kapaciteten hos (især) mindre organisationer til effektivt at kontrollere udgifter samt sikre gennemsigtighed i de gennemførte foranstaltninger
- Risiko for Kommissionens omdømme, hvis der afsløres svig eller kriminelle aktiviteter; der kan kun opnå delvis sikkerhed fra tredjeparters interne kontrolsystemer på grund af det forholdsmæssigt store antal forskellige kontrahenter og modtagere, som hver især har deres eget ofte forholdsvis lille kontrolsystem.

De fleste af disse risici forventes at blive reduceret takket være mere målrettede forslag og brug af forenklede elementer i den nye finansforordning.

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

Delt forvaltning:

På medlemsstatsniveau er den foreslåede opbygning af forvaltnings- og kontrolsystemer en videreudvikling af strukturen i perioden 2007-2013, og den bevarer de fleste af de funktioner, der er gennemført i den aktuelle periode, herunder administrativ kontrol og kontrol på stedet, revisioner af forvaltnings- og kontrolsystemer og revision af projekter. Rækkefølgen af disse funktioner ændres ikke desto mindre for tydeligt at gøre kontrol på stedet den ansvarlige myndigheds opgave som led i forberedelsen af den årlige regnskabsafslutning.

For at styrke ansvarligheden skal de ansvarlige myndigheder godkendes af et nationalt godkendelsesorgan med ansvar for løbende tilsyn. Færre myndigheder – ingen godkendelsesmyndighed og færre fonde – forventes at mindske den administrative byrde og øge muligheden for at udbygge den administrative kapacitet, men også for at sikre en klarere opgavedeling.

Der findes indtil videre intet pålideligt skøn over kontrolomkostningerne ved delt forvaltning på området indre anliggender. Det eneste skøn, der findes, vedrører Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden, hvor omkostningerne ved kontrolrelaterede opgaver (på nationalt plan eksklusive Kommissionens omkostninger) anslås til at ligge på omkring 2 % af den samlede finansiering, der forvaltes i perioden 2007-2013. Disse omkostninger vedrører følgende kontrolområder: 1 % stammer fra national koordination og programforberedelse, 82 % vedrører programforvaltning, 4 % attestering og 13 % revision.

Følgende forslag vil øge kontrolomkostningerne:

- oprettelsen og driften af et godkendelsesorgan og generelt ændringen af systemet
- indgivelsen af en forvaltningserklæring, som ledsager årsregnskabet
- den ansvarlige myndigheds kontrol på stedet
- behovet for ekstra revisionsarbejde i forbindelse med revisionsmyndighedernes revision af forvaltningserklæringen.

Der er imidlertid også forslag, som vil mindske omkostningerne til kontrol:

- Der vil ikke længere være godkendelsesmyndigheder. Selv om deres opgaver delvis vil blive overdraget til den ansvarlige myndighed, vil det give medlemsstaten mulighed for at spare en betydelig del af omkostningerne til attestering på grund af mere effektiv forvaltning, mindre behov for koordinering og mindre omfattende revisioner
- Den kontrol, som revisionsmyndigheden skal udføre, vil mere være en fornyet kontrol (af et uddrag) af den administrative kontrol og kontrol på stedet, som i første omgang udføres af den ansvarlige myndighed. Dette vil fremskynde den kontradiktoriske procedure og sikre, at den fornødne kontrol foretages, inden årsregnskaberne indgives
- Anvendelsen af forenklede omkostninger vil mindske de administrative omkostninger og byrder på alle niveauer, både for myndigheder og støttemodtagere
- Regnskabsafslutningen og nedsættelse af fristen for den efterprøvende regnskabsafslutning til 36 måneder vil mindske den periode, hvori offentlige myndigheder og støttemodtagere skal opbevare dokumentation med henblik på kontrol
- Indførelsen af elektronisk kommunikation mellem Kommissionen og medlemsstaterne vil blive obligatorisk.

Hertil kommer de forenklinger, der er opført i punkt 2.2.1, som også bidrager til at mindske den administrative byrde for støttemodtagere og dermed betyder, at risikoen for fejl og den administrative byrde reduceres.

Alt i alt forventes det derfor, at disse forslag snarere vil føre til en omfordeling af kontrolomkostningerne end en stigning eller reduktion af dem. Det forventes dog, at denne omfordeling af udgifterne (på tværs af funktioner og som følge af de proportionale kontrolordninger, også på tværs af medlemsstater og programmer) vil indebære en mere effektiv risikostyring og en bedre og hurtigere kontrolprocedure.

På Kommissionsniveau forventes omkostningerne til forvaltning og kontrol ved delt forvaltning ikke at falde i første halvdel af programmeringsperioden. Dette skyldes for det første, at det beløb og de politikområder, der er berørt af delt forvaltning, vil stige i forhold til den nuværende periode. Alene det at fastholde de samme ressourcer kræver således, at effektiviteten øges. Derudover vil det første år være kendetegnet af, at der er mange større opgaver, der skal udføres: programmerne for 2007-2013 skal afsluttes (sidste afsluttende rapporter skal forelægge senest den 31. marts 2016), der skal føres politiske dialoger og godkendes flerårige nationale programmer for 2014-2020, og der skal indføres nye regnskabsafslutningssystemer. I anden halvdel af perioden vil eventuelle ressourcer, som måtte være til rådighed, blive brugt på at forbedre evalueringen og overvågningen.

Central forvaltning

Ved central forvaltning vil Kommissionen fortsat anvende sit eksisterende kontrolsystem, der består af følgende dele: De operationelle direktoraters kontrol af aktiviteter, budget- og kontrolenhedens forudgående kontrol, det interne indkøbsudvalg, den efterfølgende kontrol af tilskud eller den interne revisionsfunksions og/eller den interne revisionstjenestes revision. Sektoren for efterfølgende kontrol benytter en "afsløringsstrategi", som skal afsløre flest mulige uregelmæssigheder for at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb. På grundlag af denne strategi gennemføres kontrol af et udvalg af projekter, som næsten udelukkende udvælges på grundlag af en risikoanalyse.

Takket være denne kombination af forudgående og efterfølgende kontrol samt administrativ kontrol og kontrol på stedet har fejlprocenten i de seneste år været 2 %. Det interne kontrolsystem og dets omkostninger menes derfor at være hensigtsmæssigt i GD HOME til at opfylde målet om en lav fejlprocent.

Inden for denne ramme vil GD HOME dog fortsat under mulighederne for at forbedre forvaltningen og sikre yderligere forenkling. Navnlig vil der blive gjort størst mulig brug af alle muligheder for forenkling i den nye finansforordning, da de forventes at bidrage til at mindske den administrative byrde for støttemodtagere og dermed samtidig reducere risikoen for fejl og den administrative byrde for Kommissionen.

Nye områder

Forslaget indeholder nye områder for EU-finansiering inden for indre anliggender, f.eks. bedre udnyttelse af ekspertisen i EU-agenturerne, udvikling af den eksterne dimension og styrkelse af krisemekanismerne.

Disse områder forudsætter nye forvaltnings- og kontrolmetoder for GD HOME.

Beløbene til de nye områder er ikke fastsat endnu, men de vil sandsynligvis ikke blive særlig store sammenlignet med det samlede budget for indre anliggender. Det er dog meget vigtigt at få etableret de interne midler og arbejdsmetoder til at gennemføre disse nye opgaver så hurtigt som muligt i perioden uden at tilsidesætte principperne om sund økonomisk forvaltning.

Ovenstående analyse viser tydeligt, at på trods af alle de forenklinger, der indføres, er det nødvendigt at øge personalet for at anvende det øgede budget for GD HOME.

Personalebehovet vil blive dækket af det personale, som GD'et allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen og/eller ved interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

Udover at anvende alle forskriftsmæssige kontrolordninger vil GD HOME udarbejde en strategi for bekæmpelse af svig i overensstemmelse med Kommissionens nye strategi til bekæmpelse af svig, som blev vedtaget den 24. juni 2011, for at sikre, at bl.a. dens interne kontrol vedrørende bekæmpelse af svig fuldt ud er i overensstemmelse med Kommissionens strategi, og at dens risikostyringsmetode kan påpege områder med risiko for svig og løsningsforslag. Om nødvendigt vil der blive nedsat netværksgrupper og indført it-værktøjer, der er indrettet til at undersøge tilfælde af svig i forbindelse med fondene.

Med hensyn til delt forvaltning fremgår det tydeligt af Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne i Kommissionens forslag til forordninger for 2014-2020 anmodes om at træffe forebyggende foranstaltninger, som er effektive og står i rimeligt forhold til de påpegede risici for svig. Det nuværende forslag indeholder i artikel 5 et klart krav til medlemsstaterne om at forebygge, afsløre og korrigere uregelmæssigheder og underrette Kommissionen. De nærmere oplysninger om disse forpligtelser vil fremgå af de detaljerede regler om den ansvarlige myndigheds ansvar, jf. artikel 24, stk. 5, litra c).

Derudover fremgår det tydeligt af artikel 41, hvordan midler fra finansielle korrektioner som følge af Kommissionens eller Revisionsrettens resultater skal genanvendes.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsposter i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer		OB ¹⁸	fra EFTA-lande ¹⁹	fra kandidatlande ²⁰	fra tredje-lande
3		OB	NO	NO	NO	NO

- Nye budgetposter, som der er søgt om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer Udgiftsområde 3		OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredje-lande
3	18 01 04 aa – Asyl- og Migrationsfond – teknisk bistand	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	18 02 aa – Asyl- og Migrationsfond	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	18 01 04 bb – Fond for Intern Sikkerhed – Politi og kriminalitet – Teknisk bistand	IOB	NEJ	NEJ	JA	NEJ
3	18 02 bb – Fond for Intern Sikkerhed - Politi & kriminalitet	OB	NEJ	NEJ	JA	NEJ
3	18 01 04 cc – Fond for Intern Sikkerhed – Grænser & Visa – Teknisk bistand	IOB	NEJ	NEJ	JA	NEJ
3	18 02 cc – Fond for Intern Sikkerhed – Grænser & Visa	OB	NEJ	NEJ	JA	NEJ

¹⁸ OB = opdelte bevillinger / IOB = ikke-opdelte bevillinger.

¹⁹ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

²⁰ Kandidatlande og efter omstændighederne potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

Bidrag fra tredjelande vedrører begge dele af fonden for intern sikkerhed.

De kriterier og den metode, der skal anvendes til at beregne bidragene, skal forhandles mellem EU og de associerede lande på grundlag af en særskilt procedure.

Hvis det antages, at der skal gælde procentsatser i lighed med dem, der i øjeblikket anvendes for Fonden for Ydre Grænser vil de associerede lande skulle bidrage med ca. 210 mio. EUR til den del, der vedrører Grænser og Visa og med 50 mio. EUR til den del, der vedrører politisamarbejdet

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

Mio. EUR (med 3 decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	Nummer 3	Sikkerhed og unionsborgerskab
---	-----------------	-------------------------------

GD HOME			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Efter 2020	I
• Aktionsbevillinger (i løbende priser)											
18 02 aa Asyl- og Migrationsfonden	Forpligtelser	(1)	517,492	527,892	538,500	549,320	560,356	571,613	586,266	-	3
	Betalinger	(2)	90,085	102,823	270,844	420,790	532,681	543,385	554,303	1 336,528	3
18 02 bb Fond for Intern Sikkerhed – Politi og kriminalitet	Forpligtelser	(1a)	135,076	143,047	151,283	159,791	168,578	177,653	187,022		1
	Betalinger	(2a)	15,714	43,881	71,419	111,709	147,854	156,248	164,918	410,707	1
18 02 cc Fond for Intern Sikkerhed – Grænser og visa	Forpligtelser	(1a)	422,310	447,186	472,886	499,435	526,856	555,173	584,412	-	3
	Betalinger	(2a)	59,999	120,794	223,204	350,813	461,098	487,256	514,275	1 290,818	3
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer²¹											
18 01 04 aa Asyl- og Migrationsfonden		(3)	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500		
18 01 04 bb Fond for Intern Sikkerhed – Politi			0,800	0,800	0,800	0,800	0,800	0,800	0,800		

²¹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidl. BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

og kriminalitet											
18 01 04 cc Fond for Intern Sikkerhed – Grænser og visa			1,700	1,700	1,700	1,700	1,700	1,700	1,700		
Bevillinger I ALT til GD HOME	Forpligtelser	=1+1a +3	1 079,878	1 123,125	1 167,669	1 213,546	1 260,790	1 309,439	1 362,700		8
	Betalinger	=2+2a +3	170,799	272,497	570,467	888,313	1 146,634	1 191,889	1 238,496	3 038,053	8

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	Administration
---	----------	-----------------------

i mio. EUR (3 decimaler)

2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Efter 2020	I ALT
------	------	------	------	------	------	------	------------	-------

GD: HOME									
• Menneskelige ressourcer		20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	14
• Andre administrationsudgifter		0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175	
I ALT GD HOME	Bevillinger	20,997	21,000	21,003	21,006	21,009	21,013	21,016	14

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	20,997	21,000	21,003	21,006	21,009	21,013	21,016	14
--	--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	-----------

i mio. EUR (3 decimaler)

2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Efter 2020	I ALT
------	------	------	------	------	------	------	------------	-------

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	1 100,875	1 144,125	1 188,672	1 234,552	1 281,799	1 330,452	1 383,716	8 66
	Betalinger	191,796	293,497	591,470	909,319	1 167,643	1 212,902	1 259,512	3 038,053

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

– Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

– Forslaget medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Politik for indre anliggender gennemføres primært ved delt forvaltning. Udgiftprioriteringen fastlægges på EU-plan, mens den faktiske daglige forvaltning er overdraget til ansvarlige myndigheder på nationalt plan. Fælles resultatindikatorer og mål vil blive fastlagt af Kommissionen og de ansvarlige myndigheder i fællesskab som led i de nationale programmer og vil blive godkendt af Kommissionen. Det er derfor vanskeligt at angive mål for resultater, før programmerne er udformet, forhandlet på plads og vedtaget i 2013/2014.

Med hensyn til central forvaltning er det heller ikke muligt for GD HOME at levere en udtømmende liste over alle de resultater, der skal opnås ved hjælp af finansiell støtte fra fondene, samt deres gennemsnitlige omkostninger og antal som anført i dette punkt. Der findes i øjeblikket ingen statistiske værktøjer, som gør det muligt at beregne troværdige gennemsnitsomkostninger på grundlag af de eksisterende programmer, og en så præcis definition ville være i strid med princippet om, at det fremtidige program bør give fleksibilitet nok til, at der kan tages højde for de politiske prioriteter mellem 2014-2020. Dette gælder især for krisebistand og foranstaltninger i og i forbindelse med tredjelande.

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Der angives mål og resultater	Type resultater ²²	Resultaternes gnstl. omkostninger	År n		År n+1		År n+2		År n+3		Der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)				I ALT			
			Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Re-sultater (antal)	Omkostninger	Re-sultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Samlede resultater (antal)	Samlede omkostninger
			RESULTATER															
↓																		
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ²³																		

²² Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).
²³ Som beskrevet i del 1.4.2. "Specifikke mål ...".

Resultat																		
Resultat																		
Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1																		
SPECIFIKT MÅL NR. 2:																		
Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 2																		
OMKOSTNINGER I ALT																		

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (3 decimaler) **HOME**

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme²⁴	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
Menneskelige ressourcer, HOME	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	145,887
Andre administrationsudgifter	0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175	1,157
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	20,997	21,000	21,003	21,006	21,009	21,013	21,016	147,044

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5²⁵ i den flerårige finansielle ramme²⁶	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
Menneskelige ressourcer, HOME	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280	1,280	8,960
Andre administrationsudgifter	3,720	3,720	3,720	3,720	3,720	3,720	3,720	26,040
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	35,000

I ALT	25,997	26,000	26,003	26,006	26,009	26,013	26,016	182,044
--------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	----------------

²⁴ Samlet bevillingsramme baseret på den endelige ressourcefordeling til personale for 2011, herunder tjenestemænd og eksternt personale.

²⁵ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidl. BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

²⁶ Eksternt personale finansieret over tidligere BA-poster baseret på den endelige ressourcefordeling til personale, inkl. eksternt personale i hovedkvarterer og delegationer.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet indebærer intet behov for menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet kræver brug af personaleressourcer som anført herunder:
Tal for år n er tal for 2011.

Overslag angives i hele tal (eller med højst en decimal)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte) HOME							
18 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	136	136	136	136	136	136	136
XX 01 01 02 (i delegationer)	15	15	15	15	15	15	15
18 01 05 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter)²⁷							
18 02 01 (KA, V, UNE under den samlede bevillingsramme)	16	16	16	16	16	16	16
XX 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE ved delegationerne)	10	10	10	10	10	10	10
18 01 04 aa ²⁸	- i hovedsæde ²⁹	10	10	10	10	10	10
	- i delegationerne	*	*	*	*	*	*
18 01 04 bb ³⁰	- i hovedsæde ³¹	4	4	4	4	4	4
	- i delegationerne	*	*	*	*	*	*
18 01 04 cc ³²	- i hovedsæde ³³	6	6	6	6	6	6
	- i delegationerne	*	*	*	*	*	*
XX 01 05 02 (KA, V og UNE – indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, V og UNE – direkte forskning)							

²⁷ KA= kontraktansatte, V= vikarer, UED= unge eksperter ved delegationerne, LA=lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter.

²⁸ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

²⁹ Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

³⁰ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

³¹ Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

³² Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

³³ Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

Andre budgetposter 13 01 04 02)							
I ALT	197	197	197	197	197	197	197

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger. Beløb og konteringer justeres i tilfælde af overdragelse til et forvaltningsorgan.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	<p>De opgaver, der skal udføres, omfatter alle opgaver, der er nødvendige for forvaltningen af et finansieringsprogram, såsom:</p> <ul style="list-style-type: none"> - levering af input til budgetproceduren - politisk dialog med medlemsstater - udarbejdelse af årlige arbejdsprogrammer/finansieringsafgørelser, fastlæggelse af årlige prioriteter og godkendelse af nationale programmer - forvaltning af nationale programmer, indkaldelse af forslag og udbud og efterfølgende udvælgelsesprocedure - kommunikation med interesserede parter (eventuelle/faktiske støttemodtagere, medlemsstater osv.) - udarbejdelse af retningslinjer for medlemsstater - operationel og finansiell projektstyring - kontrol, som beskrevet ovenfor (forudgående kontrol, udvalg for indkøb, efterfølgende revision, intern revision og regnskabsafslutning) - regnskabsføring - udvikling og forvaltning af it-værktøjer til forvaltning af tilskud og nationale programmer - overvågning af og rapportering om opfyldelse af mål, herunder i årlige aktivitetsrapporter og i rapporter, der udarbejdes som befuldmægtiget anvisningsberettigede
Eksternt personale	Opgaverne svarer til de opgaver, der udføres af tjenestemænd og midlertidigt ansatte med undtagelse af opgaver, der ikke kan udføres af eksternt personale.
Personale i delegationer	EU-delegationerne skal have den fornødne ekspertise inden for indre anliggender til, at de kan følge op på gennemførelsen af politikker for indre anliggender, navnlig den eksterne dimension. Dette kunne bestå af personale fra Europa-Kommissionen og/eller EU-Udenrigstjenesten.

EU-delegationerne skal have den fornødne ekspertise inden for indre anliggender til, at de kan følge op på gennemførelsen af politikker for indre anliggender, navnlig den eksterne dimension. Dette kunne bestå af personale fra Europa-Kommissionen og/eller EU-Udenrigstjenesten.

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med **næste** flerårige finansielle ramme
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres³⁴.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- Forslaget indeholder bestemmelser om samfinansiering. Det er ikke muligt at angive det nøjagtige beløb. Forordningen fastsætter maksimale samfinansieringssatser opdelt efter aktioner:

i mio. EUR (3 decimaler)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I alt
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)	Medlemsstat	Medlemsstat	Medlemsstat	Medlemsstat	Medlemsstat	Medlemsstat	Medlemsstat	
Samfinansierede bevillinger I ALT	Ikke fastlagt	Ikke fastlagt	Ikke fastlagt	Ikke fastlagt	Ikke fastlagt	Ikke fastlagt	Ikke fastlagt	

³⁴ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (3 decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ³⁵						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange kolonner som nødvendigt for at vise varigheden af virkningerne (jf. punkt 1.6)		
Artikel								

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne på indtægterne.

³⁵ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.